

การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา
THE LOGISTICS MANAGEMENT OF ENTREPRENEURS
CHICKEN MEAT IN YALA PROVINCE

วุฒิชัย คงยัง

WUTTHICHAİ KHONGYOUNG

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**THE LOGISTICS MANAGEMENT OF ENTREPRENEURS
CHICKEN MEAT IN YALA PROVINCE**

WUTTHICHAH KHONGYOUNG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF
SCIENCE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT
COLLEGE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา
คำสำคัญ	ผู้ประกอบการเนื้อไก่/ การจัดการ โลจิสติกส์
นักศึกษา	วุฒิชัย คงยัง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.วรพล วัฒนนานนท์
หลักสูตร	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะ	วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากิจกรรม โลจิสติกส์และนำเสนอแนวทางการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถลดรายจ่าย ลด ระยะเวลา และลดอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมเหล่านั้น โดยเก็บข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการ เจ้าของกิจการ พนักงาน ลูกจ้างและผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 400 ตัวอย่างด้วย แบบสอบถาม และทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุน

ผลการวิจัยพบว่าการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา มีปัจจัย ที่ส่งผลต่อการจัดการ โลจิสติกส์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการกระจายสินค้า ปัจจัยด้านการจัดการสินค้า คงคลัง และปัจจัยด้านการจัดการการขนส่ง ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทและความสำคัญที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์ คือ ผู้ประกอบการใช้ระบบโลจิสติกส์เพื่อใช้ในการลดต้นทุน ใช้ในการยกระดับคุณภาพ ของสินค้าและการให้บริการแก่ลูกค้า และที่สำคัญมีการใช้ระบบโลจิสติกส์เพื่อสร้างความได้เปรียบ เหนือคู่แข่งอื่น เพื่อลดต้นทุนรวมและสามารถตอบสนองความต้องการที่ไม่คงที่ของสินค้าได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัด ยะลา พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากการจัดการคำสั่งซื้อไม่สามารถคาดการณ์ความต้องการของสินค้า ได้ ทำให้ไม่สามารถดูแลสินค้าได้อย่างทั่วถึงและส่งผลการวางแผนเพื่อจัดเก็บ

TITLE	THE LOGISTICS MANAGEMENT OF ENTREPRENEURS CHICKEN MEAT IN YALA PROVINCE
KEY WORDS	ENTREPRENEURS CHICKEN MEAT/ LOGISTICS MANAGEMENT
STUDENT	WUTTHICHA KHONGYOUNG
ADVISOR	WORAPOL WANGKHANANONT DR.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF SCIENCE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT
FACULTY	COLLEGE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2020

ABSTRACT

The purpose of this research were to find out logistics activities to propose guidelines for logistics management of a chicken entrepreneur in Yala. Specifically, the objectives were to reduce the expenses to reduce production time and decreasing any other of barriers that can occur with activities. The data of information that are collected from a public sector, corporate establishment, business owners, workers, employees and all involved persons. The total amount of the surveys and the amount of the interviewees are four hundred questionnaires.

The analysis revealed that logistics management of chicken entrepreneur in Yala showed that there are many factors that affect the logistics management of chicken entrepreneur. For example, factor of distribution system, factor of inventory management, factor of warehouse management (shipping). They are all affect the logistics management. The entrepreneurs use logistics management system to reduce the expenses, to enhancing product quality consumer satisfaction and to ensure good quality and will help the competitive advantage to the next level.

The study shows that the handicap of the management from entrepreneurs is the corporate establishment cannot forecast the consumer requirement that be the cause of unable to order production planning and cannot get to the store planning at the end.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำของ อาจารย์ ดร.วรพล วัฒนานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิจัย โดยผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำวิจัยครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่ให้ความรู้ในรายวิชาของสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน รวมทั้งบุคลากรสายสนับสนุนที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำของวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทำให้การดำเนินงานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการในจังหวัดยะลาที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัวซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

วุฒิชัย คงยัง

กรกฎาคม 2564

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญภาพ	IX
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ลักษณะอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดยะลา	12
แนวคิด ทฤษฎีของการจัดการ โลจิสติกส์	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 ระเบียบวิธีการวิจัย	38
รูปแบบการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของธุรกิจ.....	47
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการ เนื้อ ใกในจังหวัดยะลา.....	49
ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	64
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	85
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	96
ภาคผนวก ค ผลการประมวลผลด้วย SPSS.....	106
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือการวิจัย.....	120
ประวัติผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตลาดส่งออก 15 อันดับของไทย พ.ศ. 2559 – 2562 (มกราคม – มีนาคม).....	1
2	การขยายตัวของตลาดส่งออก 15 อันดับของไทย พ.ศ. 2559 – 2562 (มกราคม – มีนาคม).....	2
3	โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามมูลค่าการส่งออก พ.ศ. 2559 - 2561.....	4
4	โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามสัดส่วน พ.ศ. 2559 - 2561.....	4
5	สินค้าส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรก พ.ศ. 2561.....	5
6	สถิติการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2555 - 2558.....	6
7	โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามอัตราการขยายตัว พ.ศ. 2559 - 2561.....	21
8	ปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ จำแนกตามทวีป.....	21
9	สรุปผลงานวิจัยที่ศึกษาการจัดการ โลจิสติกส์.....	33
10	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	45
11	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	45
12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	46
13	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
14	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอำเภอที่ทำธุรกิจ.....	47
15	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ทำธุรกิจ.....	47
16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของธุรกิจ.....	48
17	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	48
18	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของธุรกิจ.....	49
19	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการบริการลูกค้า.....	50
20	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ.....	51
21	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการพยากรณ์ความต้องการ.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง.....	53
23	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการขนส่ง.....	54
24	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการบริหารคลังสินค้า.....	55
25	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการโลจิสติกส์ย้อนกลับ.....	56
26	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการจัดซื้อ.....	57
27	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ.....	58
28	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า.....	59
29	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ.....	60
30	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการบรรจุภัณฑ์.....	61
31	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ด้านการติดต่อสื่อสารทางด้าน โลจิสติกส์.....	63
32	การทดสอบความแตกต่างด้านเพศกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา.....	64
33	การทดสอบความแตกต่างด้านอายุกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา.....	64
34	การทดสอบความแตกต่างด้านสถานภาพการสมรสกับระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
35	การทดสอบความแตกต่างด้านระดับการศึกษากับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 65
36	การทดสอบความแตกต่างของอำเภอที่ทำธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 66
37	การเปรียบเทียบรายคู่ของอำเภอที่ทำธุรกิจกับระดับการศึกษากับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 66
38	การทดสอบความแตกต่างของระยะเวลาที่ทำธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 67
39	การทดสอบความแตกต่างของขนาดธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 67
40	การทดสอบความแตกต่างของประเภทของธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 68
41	การทดสอบความแตกต่างของรายได้ของธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 68
42	การเปรียบเทียบรายคู่ของรายได้ของธุรกิจกับระดับการศึกษากับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา..... 69
43	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... 69

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2	การเลี้ยงไก่พื้นที่ของจังหวัดยะลา.....	17
3	ลักษณะของไก่ที่มีความนิยมตามความต้องการของตลาด.....	17
4	การเลี้ยงไก่ในโรงเรือนของพื้นที่จังหวัดยะลา.....	18
5	การเลี้ยงไก่แบบปล่อย.....	19
6	การฉีดวัคซีนในไก่.....	19
7	การบริโภคเนื้อไก่ของคนในพื้นที่.....	20
8	การสุ่มตัวอย่าง (Sampling).....	39
9	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าประเภทเนื้อสัตว์และอาหารไปยังตลาดต่างประเทศในอันดับต้น ๆ ของโลก โดยมีตลาดส่งออก 15 อันดับแรกของไทยรายประเทศจากประเภทสินค้าเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง ซึ่งการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ สร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจเพราะเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนธุรกิจของประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2562) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตลาดส่งออก 15 อันดับแรกของไทย พ.ศ. 2559 - 2562 (มกราคม - มีนาคม)

ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท				
	2559	2560	2561	2561 ม.ค.- มี.ค.	2562 ม.ค.- มี.ค.
1. จีน	178,211.50	208,185.80	184,469.12	14,548.88	12,836.20
2. ญี่ปุ่น	98,080.77	108,431.13	102,478.77	8,247.77	8,446.28
3. เวียดนาม	28,354.37	48,466.00	41,384.61	3,821.28	4,244.74
4. สหรัฐอเมริกา	48,757.87	49,398.47	46,490.30	3,714.22	4,084.30
5. มาเลเซีย	34,783.37	39,927.76	37,707.83	3,599.83	3,369.07
6. ฟิลิปปินส์	10,709.61	8,905.28	18,579.37	2,031.88	2,214.45
7. สหราชอาณาจักร	22,608.22	21,079.87	23,344.10	1,853.17	2,133.43
8. เบนิน	18,177.95	23,154.03	20,226.93	2,979.32	1,910.80
9. ฮองกง	19,004.40	17,750.92	20,104.12	1,484.26	1,532.99
10. เกาหลีใต้	15,848.27	19,155.96	17,676.35	1,264.42	1,514.33
11. อินโดนีเซีย	18,222.30	12,300.41	22,937.40	832.18	1,429.71
12. เนเธอร์แลนด์	12,040.21	12,741.48	16,179.02	1,297.45	1,353.41

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท				
	2559	2560	2561	2561 ม.ค.- มี.ค.	2562 ม.ค.- มี.ค.
13. ลาว	13,914.45	11,841.51	11,702.09	1,339.34	946.75
14. แอฟริกาใต้	8,928.01	11,577.08	11,646.20	1,064.26	802.83
15. แคนาดา	8,269.84	8,366.09	8,520.73	606.70	789.16
รวม 15 รายการ	535,880.9	601,281.8	583,446.9	48,684.7	47,608.4
รวมอื่น ๆ	147,107.4	175,801.8	159,018.2	12,751.2	12,578.1
รวมทุกประเทศ	682,988.31	777,083.57	742,465.09	61,435.90	60,186.57

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

การส่งออกของไทยในช่วงที่ผ่านมาได้รับผลกระทบทางลบจากการก้าวกระโดดของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Price Boom) โดยที่สัดส่วนของสินค้าเกษตรส่งออกต่อการส่งออกรวมของไทยเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดอันเนื่องจากประเทศที่ส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์เหล่านี้มีรายได้สูงขึ้นและมีความต้องการสินค้าและบริการนำเข้าเพิ่มขึ้น รวมทั้งสินค้าจากประเทศไทย เห็นได้จากประเทศเหล่านี้ได้กลายมาเป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทยในช่วงที่ผ่านมาโดยเฉพาะ จีน ญี่ปุ่น เวียดนาม สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป โดยตลาดในภูมิภาคเอเชียเป็นกลุ่มประเทศที่มีอัตราการขยายตัวที่สูงและสวนทางกับตลาดอื่น ๆ มีการส่งออกขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากสัดส่วนต่อการส่งออกที่เพิ่มขึ้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การขยายตัวของตลาดส่งออก 15 อันดับของไทย พ.ศ. 2559 – 2562 (มกราคม - มีนาคม)

ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท				
	2559	2560	2561	2561 ม.ค.- มี.ค.	2562 ม.ค.- มี.ค.
1. จีน	26.09	26.79	24.85	23.68	21.33
2. ญี่ปุ่น	14.36	13.95	13.80	13.43	14.03
3. เวียดนาม	4.15	6.24	5.57	6.22	7.05
4. สหรัฐอเมริกา	7.14	6.36	6.26	6.05	6.76

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท				
	2559	2560	2561	2561 (ม.ค.- มี.ค.)	2562 (ม.ค.- มี.ค.)
5. มาเลเซีย	5.09	5.14	5.08	5.86	5.60
6. ฟิลิปปินส์	1.57	1.15	2.50	3.31	3.68
7. สหราชอาณาจักร	3.31	2.71	3.14	3.02	3.54
8. เบนิน	2.66	2.98	2.72	4.85	3.17
9. ส่องกง	2.78	2.28	2.71	2.42	2.55
10. เกาหลีใต้	2.32	2.47	2.38	2.08	2.52
11. อินโดนีเซีย	2.67	1.58	3.09	1.35	2.38
12. เนเธอร์แลนด์	1.76	1.64	2.18	2.11	2.25
13. ลาว	2.04	1.52	1.58	2.18	1.57
14. แอฟริกาใต้	1.31	1.49	1.57	1.73	1.33
15. แคนาดา	1.21	1.08	1.15	0.99	1.31
รวม 15 รายการ	78.46	77.38	78.58	79.24	79.10
รวมอื่น ๆ	21.54	22.62	21.42	20.76	20.920
รวมทุกประเทศ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

ปัจจุบันสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ ข้าว ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สัตว์ปีกแช่แข็ง เป็นต้น การส่งออกสินค้าเกษตรเหล่านี้ยังคงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของเกษตรกรหลายล้านครอบครัว ถ้าในปีใดราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกดี เกษตรกรในชนบทก็จะมีโอกาสขายผลผลิตในราคาที่ดี มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ถ้าปีใดราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกไม่ดี เกษตรกรก็จะประสบความยากลำบาก สินค้าประเภทเนื้อสัตว์จึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งมีโครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยในระดับที่สูงขึ้นในแต่ละปี ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามมูลค่าการส่งออก พ.ศ. 2559 - 2561

ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท		
	2559	2560	2561
รวมทุกสินค้า	7,550,704.1	8,006,285.2	8,093,441.4
1. สินค้าเกษตรกรรม (กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมง)	682,988.3	777,083.6	742,465.1
2. สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร	602,918.7	577,298.6	572,844.3
3. สินค้าอุตสาหกรรม	6,029,997.0	6,359,186.0	6,421,536.2
4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง	234,755.6	292,697.0	356,595.8
5. อื่น ๆ (ธุรกรรมพิเศษ เช่น ของที่ออกไปกับตน)	44.5	0.0	0.0

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

โครงสร้างการส่งออกของไทยได้เน้นสินค้าเกษตรกรรมเป็นสินค้าส่งออกที่มีสัดส่วนการส่งออกสูงเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้เป็นผลมาจากนโยบายของภาครัฐที่ส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรม ดังนั้นสินค้าเกษตรกรรมจึงมีส่วนการส่งออกสูงที่สุดของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยมีประเภทสินค้าที่ส่งออกมาครองลงมา ได้แก่ สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม แร่และเชื้อเพลิง และสินค้าส่งออกอื่น ๆ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามสัดส่วน พ.ศ. 2559 - 2561

ประเทศ	สัดส่วน (%)		
	2559	2560	2561
รวมทุกสินค้า	100.00	100.00	100.00
1. สินค้าเกษตรกรรม (กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมง)	9.05	9.71	9.71
2. สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร	7.98	7.21	7.08
3. สินค้าอุตสาหกรรม	79.86	79.43	79.43
4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง	3.11	3.66	4.41
5. อื่น ๆ (ธุรกรรมพิเศษ เช่น ของที่ออกไปกับตน)	0.0	0.0	0.0

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

เมื่อพิจารณามูลค่าสินค้าส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรกจะพบว่าสินค้าประเภทสินค้าเกษตรกรรมติดอันดับ โดยเนื้อไก่เป็นสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกติดอันดับสินค้าส่งออกของประเทศ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สินค้าส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรก พ.ศ. 2561

	รายการ	2561
1	ข้าว	180,270.1
2	ยางพารา	147,345.1
3	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	99,655.0
4	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	85,181.4
5	ไก่แปรรูป	78,007.7
6	กุ้งสด แช่เย็น แช่แข็ง	24,672.5
7	ไก่สด แช่เย็น แช่แข็ง	22,381.7
8	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	11,896.8
9	ปลาหมึก มีชีวิต สดแช่เย็น แช่แข็ง	10,593.5
10	เนื้อและส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ที่บริโภคได้	10,116.7

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็นชายแดนมีการติดต่อกับชายแดนต่างประเทศได้มีการส่งออกอาหาร โดยเฉพาะประเภทเนื้อไก่ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะกับมาเลเซียที่มีการส่งออกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากพื้นที่มีประชาชนที่เป็นชาวไทยมุสลิมเป็นส่วนมากทำให้ส่งผลต่อการส่งออกเนื้อไก่แบบฮาลาลไปยังประเทศมุสลิมที่อยู่ใกล้เคียง รวมทั้งการบริโภคภายในจังหวัดที่มีความสำคัญกับวิถีชีวิตของพี่น้องชาวไทยมุสลิมเนื่องจากต้องมีการบริโภคด้วยกรรมวิธีแบบฮาลาลตามหลักบัญญัติของศาสนาที่จะต้องไม่มีสิ่งต้องห้ามมาเจือปน โดยที่กลุ่มพี่น้องชาวไทยพุทธก็สามารถบริโภคได้เช่นกัน นอกจากนี้ภาครัฐก็ได้มีการสนับสนุนการลงทุนของผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อให้เกิดการสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นไปยังนอกพื้นที่รวมทั้งการส่งออกไปยังต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศมาเลเซีย เมื่อดูจากสถิติข้อมูลการค้าชายแดนของไทยมาเลเซีย ระหว่างพ.ศ. 2555 - 2558 มีมูลค่าการส่งออกที่สูงทุกปี ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สถิติการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2555 - 2558

ปี	การค้ารวม	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า
2555	4,079,318,892.470	3,939,879,102.820	139,439,789.650	3,800,439,313.170
2556	5,279,522,306.180	4,253,199,031.440	1,026,323,274.740	3,226,875,756.700
2557	3,439,161,822.210	2,993,993,473.580	445,168,348.630	2,548,825,124.950
2558	2,578,816,928.410	2,472,598,412,490	106,218,515.920	2,366,379,896.570
รวม	15,376,819,949.270	11,695,670,020.330	1,717,149,928.94	9,038,320,091.390

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา (2559)

โซ่อุปทานเนื้อไก่ของไทยเกิดขึ้นตั้งแต่ก่อน พ.ศ. 2513 จนถึงยุคปัจจุบันได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ตั้งแต่กระบวนการเลี้ยง การผลิต การแปรรูป และการค้าที่สำคัญ ๆ 5 ครั้ง ได้แก่ การเลี้ยงแบบดั้งเดิมและการนำเข้าไก่เนื้อพ่อแม่พันธุ์คุณภาพดีจากต่างประเทศ เข้ามาเพื่อผลิตลูกไก่แล้วส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโดยบริษัทค้าอาหารสัตว์รายใหญ่

ยุคดั้งเดิมโซ่อุปทานแบบดั้งเดิมขนาดของห่วงโซ่อุปทานค่อนข้างสั้นไม่ซับซ้อนประกอบด้วย เกษตรกร พ่อค้า ผู้รวบรวมท้องถิ่น โรงฆ่าสัตว์ ตลาดสดทั่วไป ฟาร์มมีขนาดเล็ก การเลี้ยงจะปล่อยให้ไก่หากินตามธรรมชาติหรือเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยกึ่งจำกัดเขต ลักษณะทำไร่เป็นลานต่อออกจากเล้าไก่ จากนั้นเริ่มพัฒนามาเป็นแบบเล้าหรือกรง ให้ไก่อยู่ภายในเพียงแห่งเดียว แต่ยังไม่ถึงระดับโรงเรือนและโรงเรือนปิดทั้งหมดอย่างปัจจุบัน

ช่วงการนำเข้าพ่อแม่พันธุ์คุณภาพดีจากต่างประเทศเพื่อผลิตลูกไก่แล้วส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโดยบริษัทค้าอาหารสัตว์รายใหญ่ บริษัทผู้ผลิตอาหารสัตว์ของไทยได้นำเข้าพ่อแม่พันธุ์ไก่จากต่างประเทศ ที่ถือว่าเป็นพันธุ์เฉพาะของบริษัทมาส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงและนำระบบการเลี้ยงแบบคู่สัญญาเข้ามาบริหารจัดการ เพราะแต่เดิมผู้เลี้ยงอิสระทั่วไป มักจะเจอปัญหาทางด้านการผลิตและการตลาด คือ การผลิตไม่แน่นอน ไก่มีโอกาสที่จะล้มตายจากการเจ็บป่วยและราคาผันผวนมาก ทำให้เกษตรกรเสี่ยงต่อการขาดทุน ดังนั้นจึงเกิดระบบการเลี้ยงแบบคู่สัญญา โดยอาศัยพันธุ์ไก่ที่ให้ผลผลิตสูง ระบบการเลี้ยงไก่สมัยใหม่นี้ช่วยให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้นโดยลดความเสี่ยงในเรื่องราคา การตลาดและการเจ็บป่วยล้มตายของไก่ ทำให้ผู้เลี้ยงมีรายได้มั่นคงและสามารถยึดเป็นอาชีพหลักได้ ผู้เลี้ยงอิสระทั่วไปจึงหันมาเลี้ยงระบบการเลี้ยงแบบคู่สัญญา

ดังนั้นโครงสร้างโซ่อุปทานเนื้อไก่ในปัจจุบัน จึงมีบางส่วนต่างไปจากภาพโซ่อุปทานเดิม นั่นคือโซ่อุปทานไก่เนื้อปัจจุบันฟาร์มเลี้ยงไก่อิสระจะหายไปจากตลาด แต่จะเป็นฟาร์มเลี้ยงไก่แบบคู่สัญญา และมีฟาร์มเลี้ยงไก่ของบริษัทที่ผลิตไก่เพื่อการส่งออกเข้ามาแทน โดยผลผลิตจาก

ฟาร์มส่วนใหญ่จะป้อนตลาดในประเทศเป็นหลัก โดยที่ห้างค้าปลีกสมัยใหม่เข้ามามีบทบาททำหน้าทีกระจายสินค้ามากขึ้น

ความรู้ด้านการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีความเกี่ยวข้องกับหลายกิจกรรม นับตั้งแต่การบริการลูกค้า การจัดซื้อจัดหา จัดการวัตถุดิบ เคลื่อนย้ายวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ การจัดส่ง ช่องทางจัดจำหน่าย การกระจายสินค้า คลังสินค้า การจัดการสินค้าย้อนกลับ ไปจนกระทั่ง การขนส่ง ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้สามารถลดรายจ่าย ลดระยะเวลา และลดอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับกิจกรรมเหล่านั้น เพื่อหวังให้เกิดต้นทุนที่ต่ำที่สุด โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จึงเป็นต้นทุนที่สำคัญอย่างหนึ่งของการทำธุรกิจในยุคปัจจุบัน เนื่องจากต้นทุนจะเป็นตัวกำหนดความอยู่รอดของหลาย ๆ ธุรกิจดังนั้นผู้ประกอบการจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มาประยุกต์กับการทำธุรกิจให้การดำเนินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2559)

จากปัญหาความไม่สงบของพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ของประเทศในการแข่งขันกับผู้ประกอบการในพื้นที่ โดยมีความกังวลในด้านการลงทุนซึ่งอาจส่งผลเสียหายต่อธุรกิจ แต่เกิดเป็นโอกาสของผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ ในการทำการแข่งขัน รวมทั้งการได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจากหลายหน่วยงาน ทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่

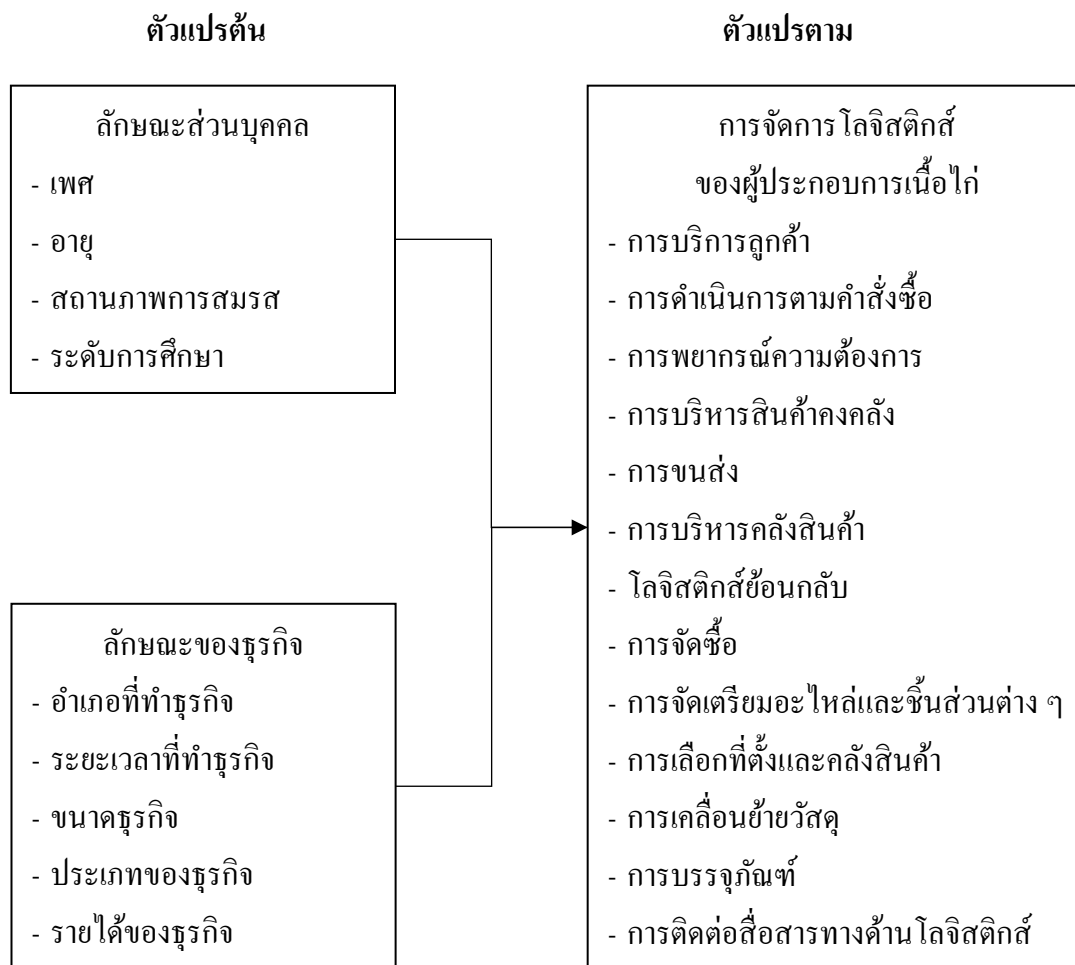
ผู้ประกอบการในพื้นที่จึงต้องนำเอาองค์ความรู้ด้านการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มาประยุกต์ใช้กับธุรกิจเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลประกอบการให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยนำองค์ความรู้ มาประยุกต์เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มโอกาสในการขยายธุรกิจภายในพื้นที่และสร้างโอกาสในการส่งออกไปขายยังต่างประเทศต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษากิจกรรมโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทางการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะของธุรกิจของผู้ประกอบการต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทางการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน
2. อายุที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน
3. สถานภาพการสมรสที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน
4. ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

5. อำเภอที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

6. ระยะเวลาที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

7. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

8. ประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

9. รายได้ของธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา” มีขอบเขตการศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อยเนื้อไก่ในพื้นที่จังหวัดยะลา โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเนื้อไก่จำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ โลจิสติกส์ (กิจกรรมหลักด้านโลจิสติกส์, ม.ป.ป.) ดังต่อไปนี้

1. การบริการลูกค้า
2. การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ
3. การพยากรณ์ความต้องการ
4. การบริหารสินค้าคงคลัง
5. การขนส่ง
6. การบริหารคลังสินค้า
7. โลจิสติกส์ย้อนกลับ
8. การจัดซื้อ

9. การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ

10. การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า

11. การเคลื่อนย้ายวัสดุ

12. การบรรจุภัณฑ์

13. การติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์

ขอบเขตด้านเวลา

ช่วงเวลาที่ดำเนินการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 และสรุปผลเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ประกอบการเนื้อไก่ นำผลงานวิจัยการจัดการ โลจิสติกส์มาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจได้
2. ผู้ประกอบการเนื้อไก่สามารถนำผลงานวิจัยมาช่วยในการดำเนินงานของกิจการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการ โลจิสติกส์
3. ผู้ประกอบการเนื้อไก่สามารถกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้เกิดความพึงพอใจนำไปสู่ผลกำไรในระยะยาว
4. ผู้ที่สนใจด้านการจัดการ โลจิสติกส์สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับหน่วยงานเอกชนไปปรับใช้สำหรับกิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
6. ภาครัฐสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้น

นิยามศัพท์

ผู้ประกอบการเนื้อไก่ คือ บุคคลหรือองค์กรที่ทำหน้าที่ในการเลี้ยง การชำแหละ การขายส่ง การขายปลีก เนื้อไก่เพื่อส่งไปยังผู้บริโภค

การจัดการ โลจิสติกส์ คือ การเคลื่อนย้าย การจัดเก็บสินค้า การบริการ และสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วัตถุดิบจนถึงการบริโภคสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

การบริการลูกค้า คือ การเพิ่มคุณค่าให้กับการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการซึ่งวัดได้เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาก่อนการเริ่มต้น

การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ คือ การรับคำสั่งซื้อไปจนถึงการจัดส่งสินค้าจนถึงมือลูกค้า ณ จุดส่งมอบที่กำหนด

การพยากรณ์ความต้องการ คือ การคาดคะเนความต้องการสินค้า ปริมาณวัตถุดิบและสินค้าในตลาด ตลอดจนราคาของสินค้าในระยะสั้นและระยะยาว

การบริหารสินค้าคงคลัง คือ การบริหารจัดการระดับสินค้าคงคลังเพื่อให้กิจการประสบความสำเร็จในการให้บริการแก่ลูกค้า

การขนส่ง คือ การเลือกวิธีการขนส่ง การรวบรวมสินค้าก่อนทำการขนส่ง การกำหนดเส้นทางการขนส่ง การวางแผนด้านเวลาที่ใช้การขนส่ง การเลือกเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการขนส่ง และการวางแผนการจัดจำหน่าย

การบริหารคลังสินค้า คือ กิจกรรมการเคลื่อนย้ายสินค้า การรับสินค้า การถ่ายโอนสินค้า โอนถ่ายข้อมูล การจัดเก็บสินค้า การหยิบสินค้า การส่งสินค้าผ่านคลัง และการจัดส่ง

โลจิสติกส์ย้อนกลับ คือ กระบวนการในการวางแผนการดำเนินการ การควบคุมการไหลของวัตถุดิบ ชิ้นส่วนที่อยู่ระหว่างการผลิต สินค้าสำเร็จรูป รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การจัดซื้อ คือ กิจกรรมการคัดเลือกผู้จัดส่งสินค้า วัตถุดิบ การส่งมอบ การเปลี่ยนแปลง การติดตามคำสั่งซื้อ การตรวจสอบคุณภาพสินค้า และวัตถุดิบที่ส่งมอบ

การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ คือ กิจกรรมสนับสนุนธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้กระบวนการผลิต และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า คือ กระบวนการพิจารณาความเหมาะสมของสถานที่ผลิตสินค้า คลังสินค้า และศูนย์กระจายสินค้า ให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและกระบวนการผลิต โดยก่อให้เกิดต้นทุนรวมต่ำที่สุดหรือมีระดับการให้บริการสูงสุด

การเคลื่อนย้ายวัสดุ คือ การวางแผน การจัดองค์กรธุรกิจ การจูงใจ และการควบคุมกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการเคลื่อนที่ของวัสดุองค์กร

การบรรจุภัณฑ์ คือ การบรรจุหีบห่อ เพื่อรักษาและคุ้มครองสภาพของสินค้าและบริการให้อยู่ในสภาพที่ดี และเกิดความเสียหายน้อยที่สุด

การติดต่อสื่อสารทางโลจิสติกส์ คือ กระบวนการสื่อสารในกิจกรรมทางด้านโลจิสติกส์ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรจากสถานการณ์หนึ่ง ไปสู่สถานการณ์หนึ่ง ทั้งการใช้ภาษาและรูปแบบสัญลักษณ์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากอดีตถึงปัจจุบันและนำมาขยายประเด็นโดยผู้สนใจรวมทั้งนักวิชาการต่าง ๆ ออกไปอย่างมากมาย ซึ่งทำให้เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาศาสตร์ด้านนี้เพิ่มขึ้นตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยได้มีการทบทวนและสรุปสาระประเด็นสำคัญจากการทบทวนเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1. ลักษณะของอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดยะลา
2. แนวคิด ทฤษฎีของการจัดการโลจิสติกส์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะของอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดยะลา

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดยะลา

คำว่า “ยะลา” มาจากภาษาพื้นเมืองเดิมว่า “ยะลอ” ซึ่งแปลว่า “แห” ตามประวัติตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงตอนต้นกรุงรัตนโกสินทร์นั้น “เมืองยะลา” เป็นส่วนหนึ่งของเมืองมณฑลปัตตานี ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงโปรดเกล้าให้มีการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาคใหม่ เป็นการปกครองแบบเทศาภิบาล โดยออกประกาศข้อบังคับสำหรับการปกครอง 7 หัวเมือง ร.ศ.120 ซึ่งประกอบด้วย เมืองปัตตานี หนองจิก ยะหริ่ง สายบุรี ยะลา ธาระแงะ และเมืองรามัน ในแต่ละเมืองมีพระยาเมืองเป็นผู้รักษาราชการ โดยอยู่ภายใต้การดูแลของข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราช ต่อมาในปีพุทธศักราช 2476 ได้มีการยุบเลิกมณฑลปัตตานี และได้มีการจัดระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน “เมืองยะลา” จึงเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน”

เมืองยะลา ได้มีการโยกย้ายที่ตั้งมาแล้ว 4 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 1 ตั้งเมืองอยู่ที่ตำบลบ้านยะลา ครั้งที่ 2 ได้ย้ายเมืองไปตั้งที่ตำบลท่าสาป (ฝั่งซ้ายของแม่น้ำปัตตานี) ครั้งที่ 3 ได้ย้ายไปตั้งที่เมืองสะเตง (ทางฝั่งขวาของแม่น้ำปัตตานี) ครั้งที่ 4 ได้ย้ายไปตั้งที่ตำบลบ้านนิบง ในสมัยอำมาตย์โทพระรัฐกิจวิจารณ์ (สวาสดิ์ ณ นคร) ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา คนที่ 10 (พ.ศ. 2456 - 2458) ได้วางผังเมืองด้วยการหาจุดศูนย์กลางใจเมือง โดยการปักหลักไว้และเอาก้อนหินวางไว้เป็นเครื่องหมาย เรียกว่า

"กิโลศุนย์" และลากเส้นวงกลมเป็นชั้น ๆ มีถนนรองรับเป็นตาข่ายลักษณะใยแมงมุมที่สวยงามที่สุดของประเทศไทยและได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดความสะอาด 3 ปีซ้อน (พ.ศ. 2528 - 2530) และในปี 2540 ได้รับการคัดเลือกจากองค์การอนามัยโลกยกให้เป็น 1 ใน 5 เมืองของประเทศไทย ในโครงการเมืองน่าอยู่ทั่วโลก คำขวัญประจำจังหวัดยะลา "ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน" ตราประจำจังหวัดยะลา รูปเหมือนแร่ดีบุก หมายถึง พื้นที่ของจังหวัดยะลาอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ดีบุก และอาชีพหลักของประชาชนในอดีต คือ การทำเหมืองแร่ดีบุก ของประจำจังหวัดยะลา แถบบนสี่เขียว แถบล่างสีขาว สัตว์ประจำจังหวัดยะลา ช้างเผือก ต้นไม้ประจำจังหวัดยะลา ต้นศรียะลา ดอกไม้ประจำจังหวัดยะลา ดอกพิกุล วิสัยทัศน์จังหวัดยะลา ยะลาเมืองน่าอยู่ คู่สันติสุข

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5 - 7 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 - 102 องศาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางรถไฟสายใต้ 1,039 กิโลเมตร และตามถนนเพชรเกษมสายเก่า 1,395 กิโลเมตร หรือสายใหม่ 1,084 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,521 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.8 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของพื้นที่ภาคใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา และปัตตานี ทิศใต้ ติดต่อกับ รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย ที่ตั้งและอาณาเขต

ในสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราช (พ.ศ. 1913 - 1931) พระองค์ทรงได้รักษาของมุขมนตรีแห่งปัตตานีคนหนึ่งเป็นพระสนม ในฐานะเมืองประเทศราช ปัตตานีมีหน้าที่ส่งเครื่องราชบรรณาการเข้ามาถวายทุก 1 ปี อ้างอิงจากบันทึก ลา ลูแบร์ (La Loubere) อัครราชทูตฝรั่งเศส (พ.ศ. 2199 - 2231) จนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าใน พ.ศ. 2310 ปัตตานีจึงตั้งตนเป็นอิสระ มาสมัยธนบุรี (พ.ศ. 2310 - 2325) ปัตตานีได้ส่งเครื่องราชบรรณาการต่อไประยะหนึ่ง จนถึงปลายสมัยธนบุรีซึ่งเกิดความวุ่นวายภายในจึงเป็นอิสระ

สมัยรัชกาลที่ 1 ทรงโปรดเกล้าฯให้มีการปรับปรุงการปกครองหัวเมืองปัตตานีโดยให้เมืองสงขลาเป็นผู้ควบคุมดูแลเมืองปัตตานี (จากเดิมที่อยู่ในความดูแลของนครศรีธรรมราช) แบ่งเมืองปัตตานีออกเป็น 7 เมือง คือ ปัตตานี ยะหริ่ง สายบุรี ยะลา รามัน ระแงะ และหนองจิก จึงนับว่าเมืองยะลาได้แยกมาตั้งเป็นเมืองในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ใน พ.ศ. 2334 เมืองยะลาเมื่อแยกออกจากเมืองปัตตานีแล้วมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเมืองหนองจิก

ทิศใต้ ติดต่อกับเขาปะวาหะมะ ไปทางทิศตะวันออกถึงเขาปะฆะหลอ สะเตาะเหนือ บ้านจินแหร จนถึงคลองท่าสาปจรดบ้านบันนังสตา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเมืองยะหริ่งตั้งแต่หมู่บ้านโหละเปาะยาหมิง มีสายน้ำยาวไปจรดคลองท่าสาป

ทิศตะวันตก ติดต่อเมืองไทรบุรีมีคลองบ้านบาโจย แขวงเมืองเทพา เป็นเขตขึ้นไปจนถึงบ้านยี่งอ ไปจนถึงบ้านหะมาละ

ก่อน พ.ศ. 2360 มีตัวนยะลา เป็นพระยาชะลา ซึ่งนับว่าเป็นสถานที่ตั้งตัวเมืองยะลาครั้งแรก ตัวนบงกอกเป็นเจ้าเมือง และนายเมืองเป็นพระยาชะลาคนต่อมา โดยได้รับพระราชทานนามบรรดาศักดิ์ว่า พระยามรงค์ฤทธิศรีประเทศวิเศษวงษา (เมือง) ตั้งแต่ พ.ศ. 2360 โดยตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลท่าสาปในรัชกาลที่ 4 (พ.ศ. 2394 - 2411) ตัวนบาตูปุเต้ เป็นพระยาชะลา มาสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ตั้งตัวนกะจิ บุตรพระยาชะลา (ตัวนบาตูปุเต้) เป็นเจ้าเมือง

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ได้มีการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาค โดยดำเนินการปกครองแบบเทศาภิบาล สำหรับบริเวณ 7 หัวเมือง ได้ประกาศข้อบังคับสำหรับปกครองบริเวณ 7 หัวเมือง ร.ศ. 120 กำหนดให้บริเวณ 7 หัวเมือง มีข้าหลวงใหญ่ประจำบริเวณเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานทั่วไป โดยอยู่ภายใต้การดูแลของข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราช แต่ละเมืองจะมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็นอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ดังนั้นในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2444 พระยาศักดิ์เสนี (หนา บุนนาค) ซึ่งเป็นข้าหลวงใหญ่ประจำบริเวณได้แบ่งแต่ละเมืองเป็นอำเภอต่าง ๆ โดยเมืองรามัน แบ่งเป็น 2 อำเภอ คือ อำเภอกลางเมือง กับ อำเภอเบตง ส่วน เมืองยะลา แบ่งเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอกลางเมือง อำเภอยะหา และอำเภอกะลาพอ ต่อมา พ.ศ. 2450 ได้แบ่งเมืองยะลาออกเป็น 2 อำเภอ คือ อำเภอเมือง และ อำเภอยะหา ปลาย พ.ศ. 2475 ได้ประกาศยุบเลิกมณฑลปัตตานี ได้มีการปรับปรุงการปกครองหัวเมืองตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 จัดระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาคออกเป็นจังหวัดและอำเภอ มีข้าหลวงประจำจังหวัดและกรมการจังหวัดเป็นผู้บริหาร ยะลาจึงเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยสืบต่อมาจนทุกวันนี้ (สำนักงานจังหวัดยะลา, ม.ป.ป.)

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา

เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมการศึกษาอย่างทั่วถึง และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการที่ดี เป็นผลมาจากการที่ภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของ อำเภอเบตงให้เป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวทั้งการจัดงานสำคัญต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยคาดว่านักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเบตงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศมาเลเซีย

ด้านการเกษตรผลผลิต ส่วนใหญ่จะมาจากยางพารา ที่จะเป็นการออกสู่ตลาดเป็นหลัก โดยมีปัจจัยด้านสภาพอากาศในแต่ละช่วงของแต่ละปีส่งผลกระทบต่อการผลิตน้ำยางและการแปรรูป เพื่อจำหน่ายไปยังนอกพื้นที่ผ่านพ่อค้ารายใหญ่และพ่อค้ารายย่อย

ด้านความสงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการขายตัวของเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่ เนื่องจากปัจจัยความรุนแรงที่เกิดขึ้นทำให้นักลงทุนจากนอกพื้นที่ไม่กล้าเข้ามาลงทุนเนื่องจากเกรงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัด

ด้านแรงงาน มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมืองไม่มีเสถียรภาพ จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่อง ไม่อาจชะลอตามภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลต่อ การว่างงาน การทำงานต่ำกว่าระดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทัศนคติทั้งของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวะด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือแรงงาน มาตรฐานฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน

ด้านการเลี้ยงสัตว์ จังหวัดยะลามีการเลี้ยงสัตว์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ไก่ไข่ ไก่เนื้อ และเป็ด ซึ่งแนวโน้มของจำนวนสัตว์ในแต่ละปีจะไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโรคระบาดในปีนั้น ๆ สำหรับการเลี้ยงไก่จะเป็นการเลี้ยงประเภทไก่ไข่และไก่เนื้อที่มีอยู่ในปริมาณมาก โดยภาครัฐให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ของฟาร์มที่เลี้ยงได้มาตรฐาน ส่งผลการบริโภคภายในและการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีปัจจัยการเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้ความต้องการบริโภคเนื้อไก่มีมากขึ้น (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา, 2559)

การเกษตรของจังหวัดยะลา

จากสภาพปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ของจังหวัดยะลาที่เกิดขึ้น ที่ทำให้เกิดผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม จึงทำให้มีแนวคิดที่มุ่งแสวงหาทางออกให้แก่ท้องถิ่น ในด้านการเกษตร ภาครัฐจึงมีแนวคิดการทำการเกษตรให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยใช้แนวคิดการทำเกษตรกรรมทางเลือก ปัจจุบันเกษตรกรรมทางเลือกได้กลายเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากความล้มเหลวของระบบเกษตรกรรมแผนใหม่ และได้ก่อให้เกิดผลกระทบมากมายหลายประการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญ ให้ความรู้ความเข้าใจกับระบบ

เกษตรกรรมทางเลือกตามแนวคิดและวิธีปฏิบัติไปตามสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของพื้นที่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา, 2561) ดังนี้

1. ระบบป่าไม้ร่วมกับการปลูกพืชเกษตร เป็นการปลูกพืชเกษตรแทรกในพื้นที่สวนป่า ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น ปลูกต้นไม้แนวขอบรอบนอกของแปลงปลูกพืชเกษตร ปลูกต้นไม้สลับแถวเว้นแถว ปลูกสลับเป็นแถบ ๆ หรือปลูกผสมกันอย่างไม่เป็นระเบียบระหว่างไม้ป่ากับพืชเกษตร

2. ระบบป่าไม้ร่วมกับการทำปศุสัตว์ เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกันระหว่างพื้นที่ป่าไม้ และการเลี้ยงสัตว์ โดยปลูกหญ้าหรือพืชอาหารสัตว์ในวนป่า แล้วปล่อยให้สัตว์เข้าไปเลี้ยงในสวนป่าโดยตรง

3. ระบบเกษตรป่าไม้และปศุสัตว์ เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกันระหว่างกิจกรรมหลักทั้งสาม คือการป่าไม้ การเกษตร และการปศุสัตว์ ควบคู่ไปพร้อมๆ กัน เป็นการรวมสองระบบข้างต้นเข้าด้วยกัน

4. ระบบป่าไม้ร่วมกับการทำประมง เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกันระหว่างพื้นที่ป่าไม้ และการประมง เช่น การทำฟาร์มกุ้ง และทำฟาร์มหอยตามป่าชายเลน หรือการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามร่องน้ำระหว่างแถวหรือคันคูของต้นไม้

การเลี้ยงไก่ในจังหวัดยะลา

ในปัจจุบันการเลี้ยงไก่ในจังหวัดยะลา ได้รับความนิยมนิยมเพิ่มสูงขึ้นมาก เป็นเพราะมีรสชาติอร่อยและเนื้อแน่น เป็นที่ถูกปากของผู้บริโภคทั่วไป จนมีแนวโน้มว่า จะสามารถส่งไก่ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ แต่ปัญหาคือปริมาณไก่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะเกษตรกรส่วนมากประมาณร้อยละ 70 - 80 จะเลี้ยงไก่แบบหลังบ้านประมาณ 10 - 20 ตัวต่อครัวเรือน ซึ่งทำให้เกิดความต้องการในท้องตลาดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไก่พันธุ์เบตง เป็นไก่ซึ่งมีเชื้อสายมาจากไก่พันธุ์เลี้ยงชาน มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศจีน เมื่อชาวจีนอพยพมาจากประเทศจีนและมาตั้งถิ่นฐานทำมาหากิน ตั้งหลักแหล่งในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จึงได้นำไก่พันธุ์นี้มีมาแพร่หลายในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จนถึงทุกวันนี้ (สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา, 2561)

ภาพประกอบที่ 2 การเลี้ยงไก่ในพื้นที่ของจังหวัดยะลา

ไก่ที่เลี้ยงกันอยู่ในปัจจุบัน มีความแตกต่างกันออกไปในเรื่องของพันธุ์ และสายพันธุ์ตามสภาพท้องถิ่นต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามก็จะมีวัตถุประสงค์การเลี้ยงที่เหมือน ๆ กันคือเลี้ยงเพื่อเอาไข่และเนื้อ โดยปล่อยให้ไก่เหล่านั้นหาอาหารกินเอง ตามธรรมชาติ มีการเสริมอาหารให้บ้างเล็กน้อยไก่เหล่านี้มีสีต่างกัน แต่ที่นิยมเลี้ยงกันมากและตลาดต้องการคือไก่ที่มีผิวหนังสีเหลืองและสีขนดำ

ภาพประกอบที่ 3 ลักษณะของไก่ที่มีความนิยมตามความต้องการของตลาด

โรงเรือนไก่สามารถทำเป็นแบบง่าย ๆ ได้ โดยอาศัยวัสดุที่มีในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่หรือไม้รวกเป็นต้น ขนาดของโรงเรือนก็ขึ้นอยู่กับจำนวนไก่ที่จะ เลี้ยง และขึ้นอยู่กับบริเวณพื้นที่ได้ทุนบ้านหรือบริเวณลานบ้าน เกษตรกรบางราย สร้างโรงเรือนดังกล่าวไว้สำหรับเลี้ยงไก่ แต่ก็มีเกษตรกรอีก

จำนวนมากที่ยังเลี้ยงโดย การปล่อยให้ไก่นอนตามใต้ถุนบ้าน หรือตามต้นไม้ ซึ่งการเลี้ยงเช่นนี้ทำให้ การดูแลสุขภาพทำได้ลำบาก ก่อให้เกิดความสูญเสียมากพอสมควร

การสร้างโรงเรือนไก่จะคำนึงถึงความโปร่งและให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่มีคทึบและมีความสูงเพื่อที่จะให้ผู้เลี้ยงเข้าออกได้สะดวกพอควรบริเวณตัวโรงเรือนจะใช้ลวดตาข่าย แห อวน เก๋ๆ หรือไม้รวกผ่าซีกก็ได้ นำมาปูรอบโรงเรือน นอกจากนั้นควรมีถุงปุ๋ยหรือกระสอบเก่า ๆ แต่ล้างให้ สะอาดสำหรับทำเป็นม่านป้องกันลมและฝน โดยเฉพาะในระยะการกกลูกไก่ โรงเรือนที่สร้างอยู่ใต้ถุนบ้าน ไม่มีความจำเป็นต้องสร้างหลังคา แต่ถ้าสร้างอยู่บนลาน บ้านอาจใช้แผงจากมุงเป็นหลังคาได้

ภาพประกอบที่ 4 การเลี้ยงไก่ในโรงเรือนของพื้นที่จังหวัดยะลา

ปกติการเลี้ยงไก่มักจะปล่อยให้ไก่หาอาหารกินเองตามมีตามเกิด หรือตามธรรมชาติ โดยที่ผู้เลี้ยงอาจมีการให้อาหารเพิ่มเติมบ้างในช่วงตอนเช้า หรือตอนเย็นอาหารที่ให้แก่ก็เป็นพวก ข้าวเปลือก ปลายข้าว หรือข้าวโพด เป็นต้น จากสภาพการเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้ความสมบูรณ์ของไก่ผันแปรไปตามสภาพดินฟ้าอากาศ คือ ในช่วงฤดูฝน ไก่จะมีอาหารค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากได้รับทั้งเมล็ดพืชและหนอนแมลงในปริมาณมาก ซึ่งอาหารทั้งสองชนิดนี้เป็นแหล่งของไวตามินและโปรตีนที่สำคัญ ตามธรรมชาติทำให้ไก่ในฤดูกาลนี้มีการเจริญเติบโตและความแข็งแรงมากกว่าไก่ในฤดูอื่นๆ ส่วนในฤดูเก็บเกี่ยว และนวดข้าว ไก่ก็มีโอกาสที่จะได้รับเศษอาหารที่ตกหล่นมาก ทำให้ไก่มีสภาพร่างกายอ้วนท้วนสมบูรณ์พอสมควร ส่วนในฤดูแล้งมักจะประสบปัญหาไก่ขาดแคลนอาหารตามธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องน้ำซึ่งมักจะขาดอยู่เสมอ จำเป็นต้องเตรียมไว้ให้ไก่อย่างเพียงพอ

ภาพประกอบที่ 5 การเลี้ยงไก่แบบปล่อย

การป้องกันโรคในแต่ละปีจะเกิดโรคระบาดเป็นสาเหตุทำให้ไก่ตายปีละมาก ๆ บางครั้งอาจตายเกือบทั้งหมู่บ้าน ทั้ง ๆ ที่ไก่ค่อนข้างจะมีความทนทานต่อโรคในแต่ละสายพันธุ์ ดังนั้นถ้าหากสามารถลดอัตราการตายได้จะยังผลทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนไก่ลูกผสมพันธุ์กับไก่พื้นบ้านเมื่อจะนำไปเลี้ยงแบบชาวบ้านก็จะหาทางป้องกันโรคไว้ก่อนเสมอ โดยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคที่สำคัญ ๆ

ภาพประกอบที่ 6 การฉีดวัคซีนในไก่

การเลือกซื้อไก่สด จะต้องพิจารณากันที่ความสดโดยการดูว่าเป็น ไก่แก่หรือไก่อ่อน เพราะไก่แก่นั้นหนังจะเหนียวทำให้อาหารไม่อร่อยเท่าที่ควร ควรมีลักษณะเนื้อแน่น ผิวตึงไม่เหี่ยว ย่น สีเนื้อสดไม่ซีดหรือมีจ้ำเขียวๆทั่วไป ตรวจได้ปีก ขา ตรงลำคอที่ต่อกับลำตัวต้องไม่มีสีคล้ำ ต้องไม่มีจุดเลือดออกหรือคุ่มหนอง ไม่มีแผลตามตัว ก้านคอและรอยเชือกยังสดอยู่ ลูกตาไม่ลึกบุ๋ม ต้องไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีเมือกที่ผิวหนัง เนื้อไม่มีลักษณะเหลว เมื่อใช้นิ้วแตะต้องไม่เป็นรอยบุ๋มตามแรง กด และควักไส้สะอาดเรียบร้อย ส่วนเนื้อสัตว์ปีกที่มีลักษณะบ่งชี้ว่าอาจตายด้วยโรคติดเชื้อ จะมีเลือดคั่งมีจุดแดงกระจายตามผิวหนัง ควรเลือกซื้อเนื้อสัตว์ปีกจากแหล่งที่เชื่อถือได้ หรือได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ กรณีซื้อเนื้อสัตว์ปีกแช่เย็น ให้สังเกตวันที่ผลิตบนบรรจุภัณฑ์ ไม่ควรเกิน 3 วัน นับจากวันที่ผลิตจนถึงวันที่ซื้อ

ภาพประกอบที่ 7 การบริโภคเนื้อไก่ของคนในพื้นที่

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกสินค้าเกษตรกรรม ตลาดส่งออกสินค้าไทยที่สำคัญมีอยู่ 5 ตลาด ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เวียดนาม สหรัฐอเมริกา และมาเลเซีย ซึ่งถือเป็นประเทศที่ส่งออกจากไทยสูงสุด

การส่งออกของไทย สินค้าเกษตรกรรมมีโครงสร้างสินค้าส่งออกของไทย ที่มีอัตราขยายตัวการส่งออกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สินค้าประเภทสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร โดยสินค้ารายการสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว อาหารทะเลกระป๋องและอาหารทะเลแปรรูป ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยตามอัตราการขยายตัว พ.ศ. 2559 - 2561

สินค้า	อัตราการขยายตัว (%)		
	2559	2560	2561
1. สินค้าเกษตรกรรม (กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมง)	4.50	6.03	1.09
2. สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร	0.47	13.78	-4.45
3. สินค้าอุตสาหกรรม	7.56	-4.25	-0.77
4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง	6.06	5.46	0.98
5. อื่น ๆ (ธุรกรรมพิเศษ เช่น ของที่ออกไปกับตน)	-21.74	24.68	21.83

หมายเหตุ: ประมวลจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2562)

โดยสถิติที่ผ่านมาพบว่า การบริโภคเนื้อสัตว์ในแต่ละประเภทมีปริมาณที่สูงขึ้น โดยตลอดในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องไปกับจำนวนประชากรและขนาดของเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มมากขึ้น (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2560) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ จำแนกตามทวีป

ชนิด	ทวีป						
	ทั่วโลก	แอฟริกาใต้	อเมริกา กลาง-เหนือ	อเมริกาใต้	เอเชีย	ยุโรป	โอเชียเนีย
เนื้อโค	55.876	3.629	15.182	11.365	10.576	12.539	2.577
เนื้อกระบือ	3.083	0.262	-	-	2.819	0.003	-
เนื้อแกะ	7.474	1.129	0.153	0.265	3.387	1.433	1.106
เนื้อแพะ	3.821	0.840	0.050	0.084	2.719	0.121	0.006
เนื้อสุกร	88.430	0.999	11.550	2.808	47.046	25.564	0.472
เนื้อไก่	54.072	2.427	17.031	7.970	16.873	9.081	0.690

เพื่อความเป็นผู้นำในการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรกรรม จึงควรรหาทางพัฒนาภาคการเกษตร โดยเฉพาะการผลิตสินค้าปศุสัตว์และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งเป็นจุดแข็งของการผลิตภาคการเกษตรของไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความอยู่รอดของเศรษฐกิจไทย โดยเน้นการเพิ่ม

ประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้ต่ำลง (Cost Effective) ร่วมกับการจัดการด้านโลจิสติกส์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรกรรมที่สามารถแข่งขันได้ในด้านราคา คุณภาพของผลผลิต และผลิตภัณฑ์ รวมทั้งรูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ พร้อมทั้งการใช้เทคโนโลยีการยืดอายุการเก็บรักษาที่ดี การควบคุมโครงข่ายทางการตลาด (Marketing Network) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า เพื่อให้สามารถยึดครองสัดส่วนการครองตลาดส่วนใหญ่ของสินค้าสินค้าเกษตรกรรมไว้ได้

แนวคิด ทฤษฎีของการจัดการโลจิสติกส์

การจัดการโลจิสติกส์เป็นองค์ประกอบของการจัดการโซ่อุปทานในการวางแผน การดำเนินงาน การควบคุม กิจกรรมการจัดหา การเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม และการกระจาย วัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป การบริการ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการประสานการดำเนินงานเชื่อมโยงสารสนเทศ แต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ภายใต้ต้นทุนรวมที่เหมาะสมตั้งแต่จุดเริ่มต้น ไปจนถึงจุดสุดท้ายของการบริโภค โดยคำนึงถึงความพึงพอใจและการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ รวมถึงกระบวนการ บูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโซ่อุปทานทั้งภายในองค์กรและภายนอก องค์กรโดยมีกิจกรรมด้าน โลจิสติกส์ และสารสนเทศเป็นส่วนประสานการทำงานเพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ลดต้นทุนการผลิต สร้างความพึงพอใจ และตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า โดยที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน (ศิริสรณ์เจริญ กมลลิมสกุล, ทวี วีระเกียรติศักดิ์, ดวงพร กิจอาทร และสุรธนา เตชะธีระปริดา, 2560)

การจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Management) เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโซ่อุปทาน ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการในการวางแผน การนำไปปฏิบัติ และการควบคุมของกระบวนการไหลของสินค้าและบริการไปยังลูกค้า กระบวนการในการรับคืนสินค้า กระบวนการจัดเก็บสินค้า กระบวนการเชื่อมโยงข้อมูล ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดของการบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (เศรษฐภูมิ เกชาวารี และณัฐภัทรศญา เศรษฐโชติสมบัติ, 2558)

โลจิสติกส์ (Logistics) ในอดีตหมายถึง การส่งกำลังบำรุงทางการทหาร โดยมีการเริ่มต้นในยุคศตวรรษที่ 19 ในการปฏิบัติทางอุตสาหกรรม หมายถึง การวางแผนและบริหารจัดการเพื่อลำเลียงสิ่งของจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตสิ่งของ แต่ถ้ายู่ในเรื่องของการบริหารองค์กรที่มีสายงานมากและซับซ้อน หมายถึง การวางแผนและบริหารจัดการภารกิจที่มีความยุ่งยากซับซ้อน (วิวัฒนาการของระบบโลจิสติกส์, 2562)

กิจกรรมหลักด้านโลจิสติกส์มีทั้งสิ้น 13 กิจกรรมด้วยกัน โดยสามารถแบ่งได้เป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เป็นกิจกรรมหลักขององค์กรและกลุ่มที่เป็นกิจกรรมสนับสนุนการทำงานขององค์กร กิจกรรมซึ่งถือเป็นกิจกรรมหลักขององค์กรประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 8 กิจกรรม ส่วนที่เหลืออีก 5 กิจกรรม ถือเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การบริการลูกค้า (Customer Service) เป็นกิจกรรมที่องค์กรพยายามตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะทำให้ดีได้เพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกิจกรรมโลจิสติกส์อื่น ๆ เข้ามาประกอบ โดยเฉพาะการส่งมอบสินค้าที่ตรงเวลาและครบตามจำนวน

2. การดำเนินการตามคำสั่งซื้อของลูกค้า (Order Processing) เป็นกิจกรรมที่จะต้องพยายามดำเนินการให้รวดเร็วที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ในปัจจุบันองค์กรส่วนใหญ่มักนำระบบคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจเชิงอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาช่วย เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

3. การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า (Demand Forecasting) เป็นการคาดการณ์ความต้องการในตัวสินค้าหรือการบริการลูกค้าในอนาคต ซึ่งนับเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะสร้างผลกำไรหรือทำให้บริษัทขาดทุนในการดำเนินการ การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าล่วงหน้า จะช่วยให้บริษัทสามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินงานว่าจะผลิตสินค้าจำนวนเท่าไร หรือเตรียมบุคลากรและอุปกรณ์มากน้อยเพียงใด หากการคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าผิดพลาด ก็จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนและผลประกอบการของบริษัท จากการศึกษาที่ไม่มีสินค้าให้ลูกค้าหรือในทางตรงกันข้ามอาจมีสินค้าในคลังสินค้ามากเกินไป

4. การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management) เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากปริมาณสินค้าคงคลังที่มีอยู่ย่อมส่งผลต่อองค์กรไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเงินทุน องค์กรที่มีระดับปริมาณสินค้าคงคลังที่สูงย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดี แต่ในขณะเดียวกันปริมาณสินค้าที่มาก ก็ส่งผลให้องค์กรเกิดค่าเสียโอกาสด้านการนำเงินทุนไปหมุนเวียน เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้า ดังนั้นองค์กรจะต้องคำนึงถึงระดับของสินค้าคงคลังที่เหมาะสมที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ เพื่อที่จะสามารถลดต้นทุนต่าง ๆ

5. กิจกรรมการขนส่ง (Transportation) ครอบคลุมถึงทุกกิจกรรมที่เป็นการเคลื่อนย้ายตัวสินค้าจากจุดกำเนิดไปยังจุดที่มีการบริโภคให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยจะต้องจัดส่งสินค้าถูกต้องครบถ้วนในสภาพที่สมบูรณ์และตรงเวลาที่กำหนด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าในมุมมองของคนทั่วไป การขนส่งเป็นกิจกรรมโลจิสติกส์ที่มีบทบาทชัดเจนที่สุด

6. การบริหารคลังสินค้า (Warehousing and Storage) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการคลังสินค้า อาทิ การจัดเก็บสินค้า การจัดการพื้นที่ในคลังสินค้า อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในคลังสินค้า ซึ่งในปัจจุบันกิจกรรมการบริหารคลังสินค้านับเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวสินค้าอีกทางหนึ่งด้วย

7. โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics) คือกระบวนการจัดการสินค้าที่ถูกส่งกลับคืนไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่เสียหาย หมดอายุการใช้งาน

8. การจัดซื้อ (Purchasing) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อ จัดหาวัตถุดิบและบริการทั้งในส่วนของการเลือกผู้จำหน่ายวัตถุดิบ กำหนดช่วงเวลาและปริมาณในการสั่งซื้อ และสร้างความสัมพันธ์กับผู้จำหน่ายวัตถุดิบ

9. การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ (Part and Service Support) นับเป็นความรับผิดชอบต่อสินค้าหลังการขาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบริการหลังการขายที่บริษัทให้กับลูกค้า โดยการจัดหาชิ้นส่วน อะไหล่ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการให้บริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพแก่ลูกค้าในกรณีที่สินค้าเกิดความชำรุด ความรับผิดชอบต่อสินค้าหลังการขายเป็นการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ซึ่งจะส่งผลกระทบยาวต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในอนาคต เกิดความรู้สึกที่ดีกับยี่ห้อสินค้า ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมนี้มีส่วนช่วยให้บริษัทสามารถดำรงความสัมพันธ์ภาพระยะยาวกับลูกค้าไว้ได้

10. การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า (Plant and Warehouse Site Selection) การเลือกที่ตั้งโรงงานของโรงงานและคลังสินค้าจะต้องให้ความสำคัญกับความใกล้ - ไกลของแหล่งวัตถุดิบและลูกค้า เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและเกี่ยวข้องกับระยะทางการขนส่ง รวมถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วย

11. การขนถ่ายวัสดุ (Material Handling) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบและสินค้าคงคลังในระหว่างการผลิต รวมถึงการขนย้ายตัวสินค้าที่ผลิตเสร็จแล้วภายในโรงงานหรือคลังสินค้า วัตถุประสงค์ของการจัดการด้านคือ

- 1) ลดระยะทางการเคลื่อนย้ายให้ได้มากที่สุด
- 2) ลดจำนวน
- 3) แก้ไขกระบวนการที่เป็นคอขวดให้มีการไหลได้ดีขึ้น
- 4) ลดการขนถ่ายให้มากที่สุดเพื่อการประหยัดแรงงานและค่าใช้จ่าย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวองค์กรต้องพยายามลดจำนวนการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบต่าง ๆ ให้มากที่สุด เนื่องจากทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้ายจะมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบต่าง ๆ ดังนั้นหากสามารถลดค่าใช้จ่ายในด้านนี้ก็จะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นลดลงด้วย

12. บรรจุภัณฑ์ (Packaing) ในด้านการตลาดนั้นบรรจุภัณฑ์เป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะภายนอกของสินค้าซึ่งจะต้องสามารถดึงดูดผู้บริโภคให้สนใจในตัวสินค้า แต่ด้านโลจิสติกส์บรรจุภัณฑ์จะมีบทบาทสำคัญต่างออกไปจากด้านการตลาดโดยประการแรกบรรจุภัณฑ์จะเป็นสิ่งที่ปกป้องตัวผลิตภัณฑ์ไม่ให้เกิดความเสียหายในขณะที่มีการเคลื่อนย้าย ประการที่สอง บรรจุภัณฑ์ที่ดีจะช่วยให้กระบวนการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาสินค้ามีความสะดวกมากขึ้น

13. การติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ (Logistics Communications) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพภายในองค์กร ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการตัดสินใจต่างๆ สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การสื่อสารที่ประสิทธิภาพขององค์กรควรมีลักษณะดังนี้

- 1) มีการสื่อสารระหว่างองค์กร ผู้จัดหา (Supplier) และลูกค้า
- 2) มีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร โดยเฉพาะฝ่ายการบัญชี การตลาด ร่วมกับฝ่ายผลิต
- 3) มีการสื่อสารระหว่างกิจกรรมโลจิสติกส์ทั้ง 13 กิจกรรม
- 4) มีการสื่อสารในหน่วยงานย่อย เช่น ฝ่ายขายกับฝ่ายบริการลูกค้าในฝ่ายการตลาด
- 5) มีการสื่อสารระหว่างสมาชิกในระบบโซ่อุปทานที่ไม่ได้มีการติดต่อกับองค์กรโดยตรง เช่น ผู้จัดหารายแรกสุดในโซ่อุปทาน

กิจกรรมหลักทางโลจิสติกส์ทั้ง 13 กิจกรรม อาจนำมาจัดเป็นกลุ่มได้ 5 กลุ่ม คือ กิจกรรมทางการบริหารจัดการการผลิต การตลาดและการบริการลูกค้า การจัดหาวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ การกระจายสินค้าและการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดส่ง ซึ่งครอบคลุมองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์ (กิจกรรมหลักด้านโลจิสติกส์, ม.ป.ป.)

โลจิสติกส์ คือ ระบบการจัดส่งสินค้า ข้อมูล และอื่น ๆ จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคตามความต้องการของลูกค้า การจัดการ โลจิสติกส์ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการโซ่อุปทาน ที่เพิ่มมูลค่าของการใช้ประโยชน์ของเวลาและสถานที่ในการวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ และควบคุมการรับส่งสินค้าระหว่างจุดเริ่มต้นหรือจากแหล่งผลิตไปยังจุดที่มีการบริโภค เพื่อที่จะให้ได้ตรงตามความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตามที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งข้อดีของระบบโลจิสติกส์ คือทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจต่อการตอบสนองอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็น อัตราการหมุนเวียนสินค้า และรอบเวลาในการจัดส่งสินค้า (วิวัฒนาการของระบบโลจิสติกส์, 2562)

คำว่าโลจิสติกส์ หรือ ลอจิสติกส์ (Logistics) คือระบบการจัดการการส่งสินค้า ข้อมูล และทรัพยากรอย่างอื่นต่าง ๆ ทุกอย่างที่มีการขนส่ง หรือเคลื่อนย้ายจากจุดต้นทางไปยังจุดบริโภคตามความต้องการของลูกค้า โลจิสติกส์เกี่ยวข้องกับการผสมผสานของข้อมูล การขนส่ง การบริหาร

วัสดุคงคลัง การจัดการวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ โลจิสติกส์เป็นช่องทางหนึ่งของโซ่อุปทานที่เพิ่มมูลค่าของการใช้ประโยชน์ของเวลาและสถานที่ สรุปร่าง ๆ ก็คือ ทุกอย่างที่มีการเคลื่อนย้ายจะเกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ทั้งหมด เป้าหมายของโลจิสติกส์ นั้นเพื่อให้ลดค่าใช้จ่าย ลดระยะเวลาในการขนส่ง ลดปัญหาต่าง ๆ ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น โดยใช้ต้นทุนน้อยที่สุด ครั้งแรกคำว่าโลจิสติกส์นั้นเกิดขึ้นจากวงการทหาร ที่ต้องมีการลำเลียงเสบียง อาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงกำลังพลเพื่อสนับสนุนการรบ หรือกิจกรรมที่มีการเคลื่อนย้าย จัดเก็บ จากอีกที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่ง อาจมีการจัดเก็บระยะเวลาหรือระยะเวลาชั่วคราว เช่น เอกสาร สินค้าสำเร็จรูป วัตถุดิบ และอื่น ๆ จึงก่อให้เกิดการโลจิสติกส์ขึ้น แต่ไม่แน่ชัดว่าเริ่มต้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาไหน แต่คร่าว ๆ ประมาณช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง (โลจิสติกส์คืออะไร, 2561)

โลจิสติกส์ (Logistics) เป็นคำที่มาจากภาษากรีกแปลว่า “ศิลปะในการคำนวณ” ในสมัยโบราณ รวมทั้งในปัจจุบันมีการกล่าวถึงการส่งกำลังบำรุงทางทหารและการประสมซัพพลาย หรือความพ่ายแพ้ในสงครามโดยอาศัยความเข้มแข็งหรือความอ่อนแอของสมรรถนะในเชิงโลจิสติกส์ คำนิยามที่ใช้นิยามการจัดการโลจิสติกส์ในระดับสากลนั้นจะเป็นคำนิยาม จาก The Council of Logistics Management (CLM) ซึ่งได้ให้คำนิยามการจัดการด้านโลจิสติกส์ไว้ว่า “กระบวนการในการวางแผน ดำเนินการ และควบคุมประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการไหล การจัดเก็บวัตถุดิบ สินค้าคงคลังในกระบวนการ สินค้าสำเร็จรูป และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องจากจุดเริ่มต้น ไปยังจุดที่มีการใช้งาน โดยมีเป้าหมายเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค”

นอกจากนั้นแล้ว Logistix Partners Oy, Helsinki, FI ให้คำนิยามโลจิสติกส์ธุรกิจว่า โครงสร้างของการวางแผนทางธุรกิจ สำหรับการบริหารจัดการกับวัตถุดิบ การบริการการไหลของข้อมูล และเงินทุน ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่มีความซับซ้อน การติดต่อสื่อสาร และกระบวนการควบคุม ให้ตรงกับความต้องการในสถานะแวดล้อมทางธุรกิจปัจจุบัน

พันธกิจของการบริหาร โลจิสติกส์ คือ การวางแผนการดำเนินงานและประสานการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งบรรลุผลด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยการนำเสนอบริการและคุณภาพในระดับที่เหนือกว่า ด้วยต้นทุนการดำเนินงานที่สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาการของโลจิสติกส์ในช่วงตั้งแต่ ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา โลจิสติกส์เริ่มเป็นที่รู้จักในครั้งแรกสืบเนื่องมาจากสงครามโลก ครั้งที่ 2 และสงครามอ่าวเปอร์เซีย ในความสามารถการกระจายและจัดเก็บยุทธภัณฑ์และกำลังพลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นกุญแจสำคัญในชัยชนะของกองทัพสหรัฐในครั้งนั้น

สรุปแล้ว การจัดการ โลจิสติกส์ คือ กระบวนการจัดการและกระบวนการสารสนเทศ ที่ทำหน้าที่เป็นเสมือนแกนกลางในการแสวงหาแหล่งของวัตถุดิบและบริการ การจัดหา การเก็บสินค้าเข้าคลัง และการจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องไปยังสถานที่ที่ต้องการในเวลาที่พอเหมาะ โดยมีการเก็บสินค้าคงคลัง การสิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่าย ความเพียรพยายาม และเงินทุนน้อยที่สุดเพื่อที่จะทำให้ลูกค้าพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ (Logistics/โลจิสติกส์คืออะไร, ม.ป.ป.)

การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ เป็นกระบวนการทำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมการทำงานขององค์กร รวมทั้งการบริหารจัดการข้อมูลและธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องให้เกิดการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม การกระจายสินค้า วัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ ในปัจจุบันถือว่าการบริหารจัดการ โลจิสติกส์เป็นกระบวนการย่อย หนึ่งในการจัดการสินค้าและบริการตลอดสายของการจัดส่งสินค้าหรือบริการ หรือที่เรียกว่าโซ่อุปทาน (Supply Chain)

โซ่อุปทาน (Supply Chain) คือกลยุทธ์การบริหารที่คำนึงถึงความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์กันแบบบูรณาการของหน่วยงานหรือแผนกภายในองค์กรและคู่ค้าที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นคู่ค้าหรือผู้จัดหาในโซ่อุปทาน โดยมีจุดประสงค์ที่จะนำส่งสินค้าหรือบริการตามความต้องการของผู้บริโภคให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคา เวลา และคุณภาพ โดยจะบริหารจัดการในเรื่องของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขององค์กรและคู่ค้าอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขจัดความล่าช้าในการทำธุรกรรมต่าง ๆ รวมถึงการจัดปัญหาในการส่งหรือรับมอบสินค้าและบริการที่มีผลมาจากระบบการจัดการด้านการเงินที่ไม่มีประสิทธิภาพ โดยอาจกล่าวได้ว่าเป็นการบริหารจัดการตั้งแต่ต้นน้ำหรือแหล่งวัตถุดิบในการผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าสู่โรงงาน จนถึงปลายน้ำหรือผู้บริโภค

ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการ ตามแนวทางแล้วมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำสุด ในขณะที่ประสิทธิผลนั้น หมายถึง การทำสิ่งที่ต้องการแล้วสามารถสร้างคุณค่าให้กับลูกค้าและองค์กรได้มากที่สุด

จากนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การบริหาร โลจิสติกส์ จึงมีความเกี่ยวข้องกับบุคคล ตั้งแต่ผู้ผลิตวัตถุดิบ โรงงานแปรรูป ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก จนถึงผู้บริโภค ในขณะที่ทางด้านกิจกรรมมีทั้งกิจกรรมหลัก ได้แก่ การขนส่ง การบริหารสินค้าคงคลัง การสั่งซื้อ การบริหารข้อมูล และกิจกรรมการเงิน กิจกรรมเสริม ได้แก่ การบริหารคลังสินค้า การดูแลสินค้า การจัดส่ง การบรรจุหีบห่อ รวมถึงการบริหารความต้องการของลูกค้าถ้ามีการบริหารระบบ โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ จะมีผล

ทำให้ต้นทุนรวมของสินค้าถูกลง สินค้าถึงมือของผู้บริโภคปลายทางเร็วขึ้น ถูกต้องตามเงื่อนไขมากขึ้น ส่งผลให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันมากขึ้น

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในประเทศไทยนับว่าเป็นเรื่องใหม่ในประเทศ แต่เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจอย่างรวดเร็วเพราะเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ แต่ระดับการพัฒนาของประเทศไทยก็ยังคงอยู่ในระยะเริ่มต้นโดยมีการพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานมีความเพียงพอในระดับหนึ่ง เนื่องจากภาครัฐมีการลงทุนอย่างต่อเนื่อง เช่น การวางเครือข่าย ถนนทั่วประเทศ การสร้างสนามบินใหม่ เป็นต้น แต่การขนส่งก็ยัง มีการกระจุกตัวอยู่กับการใช้รถบรรทุก ขณะที่การขนส่งทางน้ำ และระบบรางยังไม่ได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมต่อระหว่างรูปแบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับขั้นตอนการส่งออกและนำเข้าสินค้ายังซับซ้อนทำให้เกิดความล่าช้า และไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อ การขนส่งและสิ่งแวดล้อม

2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคธุรกิจระดับ SMEs ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหารระบบโลจิสติกส์ ภายในองค์กรมากนัก ส่วนใหญ่ยังเป็น โปรแกรมเฉพาะกิจกรรม เช่น ระบบบัญชี ระบบการผลิต ในขณะที่ผู้ประกอบการรายใหญ่เริ่มมี การลงทุนในระบบโปรแกรม เช่น SAP หรือ Oracle เพื่อจัดการระบบโลจิสติกส์ภายในองค์กร การใช้เทคโนโลยีเชื่อมต่อระหว่างองค์กรที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทข้ามชาติ

3. ด้านความรู้ แม้ว่าภาครัฐและเอกชนจะมีความตื่นตัวถึง ความสำคัญของการจัดการระบบ แต่บุคลากรทั่วไปยังขาดความเข้าใจที่แท้จริง โดยยังมองโลจิสติกส์เป็นเรื่องของการขนส่งเพียงอย่างเดียว ผู้ประกอบการยังขาดข้อมูลและความรู้ในการประยุกต์การจัดการโลจิสติกส์ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานในปัจจุบัน

4. ด้านปัจจัยพื้นฐาน กฎระเบียบขาดความชัดเจน ซ้ำซ้อน และล่าช้า เช่น ไม่มีกฎหมายเฉพาะสำหรับการขนส่งภายในประเทศ ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ จึงต้องใช้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะของหน่วยงาน นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการบังคับใช้กฎหมาย

สภาการจัดการโลจิสติกส์แห่งสหรัฐอเมริกา (Council of Logistics Management: CLM) ได้ให้คำนิยามของคำว่า “การจัดการโลจิสติกส์” (Logistics Management) ไว้ดังนี้

“การจัดการ โลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การควบคุมการเคลื่อนย้าย การเก็บรักษาสินค้า บริการและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องจากจุดเริ่มต้น จนถึงลูกค้า ด้วยจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล”

สภาการจัดการโลจิสติกส์แห่งสหรัฐอเมริกา (Council of Logistics Management: CLM) ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น "Council of Supply Chain Management Professionals" ได้ให้คำนิยามของคำว่า “การจัดการ โลจิสติกส์” ใหม่ดังนี้

“การบริหารจัดการ โลจิสติกส์เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการระบบโซ่อุปทาน ซึ่งรวมถึงเรื่องของการวางแผน การดำเนินการ การควบคุม การไหลเวียนและการจัดเก็บสินค้า บริการ และสารสนเทศ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล จากจุดเริ่มต้น (Point of Origin) จนถึงจุดของการบริโภค (Point of Customer) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค”

ตามคำนิยามการจัดการ โลจิสติกส์เป็นเรื่องการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาสินค้าจากจุดเริ่มต้นถึงจุดบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient)

การบริหารโลจิสติกส์อย่างมีประสิทธิภาพ หมายความว่า จะต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด นั่นคือมีต้นทุนการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาสินค้าน้อยที่สุด การบริหารให้ต้นทุนต่ำสุดอาจจะไม่มีประสิทธิผล (Effective) หากลูกค้าไม่มีความพึงพอใจ

ดังนั้น “การจัดการ โลจิสติกส์จึงต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล” ในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าในทุกด้าน (โลจิสติกส์, 2554)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมนึก แก้ววิไล และมาเรียม นะมิ (2558) ได้ทำการศึกษามาตรฐานการจัดการโซ่อุปทาน การกระจายสินค้าและการตลาดอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์แปรรูปฮาลาลในประเทศไทยเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าการจัดการการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ มีอิทธิพลทางบวกไปยังมาตรฐานการจัดการโซ่อุปทาน การกระจายสินค้า และการตลาดของอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์แปรรูปในประเทศไทยเพื่อรองรับการ เปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกระบวนการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ กระบวนการจัดการโซ่อุปทาน การกระจายสินค้าและการตลาดที่นำเอาระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการบริหารงานนั้นเป็นขบวนการในการจัดการวางแผนควบคุม และการนำไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในเรื่องการไหลและการจัดเก็บวัตถุดิบอาหารแปรรูปเนื้อสัตว์ ทั้งยังเป็นวัตถุดิบพื้นฐานขั้นที่ยังอยู่ในกระบวนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป การบริการรวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปยัง ถึงผู้บริโภคและยังรวมถึงกิจกรรมในกระบวนการเคลื่อนย้ายทั้งขาเข้าและขาออกและการส่งกลับวัตถุดิบด้วย ซึ่งการจัดการ โลจิสติกส์เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการห่วงโซ่อุปทาน เป็นกระบวนการในการวางแผนและการควบคุมการไหลของวัตถุดิบ สินค้าและข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ศรายุทธ ตรีศิลาพันธ์ (2554) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์โซ่อุปทานระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อในอุตสาหกรรมอาหารจังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านการสื่อสารและปัจจัยการดำเนินงานด้านความร่วมมือมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ ดังนั้นอุตสาหกรรมอาหารควรมีการให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านการสื่อสาร และการดำเนินงานด้านความร่วมมือกับผู้จัดหาวัตถุดิบ และสถานประกอบการควรมีการฝึกอบรม การจัดการ โซ่อุปทานให้กับผู้บริหารหรือผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของสถานประกอบการ

กนกวรรณ บัวศิริ (2557) ได้ทำการศึกษากระบวนการจัดการโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะในจังหวัดสตูล พบว่าอุตสาหกรรมแพะเนื้อในจังหวัดสตูลเป็นธุรกิจที่มีความเป็นไปได้ในการลงทุนควรมีการสนับสนุนทั้งทางภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาให้จังหวัดสตูลเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมแพะในภูมิภาคใต้ตอนล่างให้เป็นระบบ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงระบบการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยผู้เลี้ยงแพะระดับเชิงพาณิชย์ให้มีการจัดการฟาร์มตามมาตรฐานฟาร์มปลอดโรคและรองรับมาตรฐานฟาร์มแพะ ส่วนเกษตรกรรายย่อยให้มีการเลี้ยงและการจัดการที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ และสามารถป้องกันโรค รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัยเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานและพัฒนาสายพันธุ์แพะที่เหมาะสมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างและหาแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ทดแทนเพื่อผลิตอาหารแพะใช้เองและลดต้นทุนอาหารขึ้น โดยใช้อาหารหยาบหมักคุณภาพสูงในแต่ละพื้นที่ โดยปรับปรุงระเบียบกฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้เลี้ยงแพะทั้งระบบและป้องกันปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อ การเลี้ยงและการส่งออก มีการปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การเคลื่อนย้ายแพะจากฟาร์มปลอดโรค หรือกำหนดเงื่อนไขพิเศษ อำนวยความสะดวกฟาร์มปลอดโรคเพื่อการนำเข้าและการส่งออก การควบคุมป้องกันโรคที่สำคัญที่ต่างประเทศยอมรับ

จำริญ เขื่อนแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับธุรกิจอาหารฮาลาล พบว่าในการที่จะพัฒนาธุรกิจสินค้าฮาลาลในประเทศไทยเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก นอกจากกระบวนการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการฮาลาลในด้านการผลิตให้ได้มาตรฐานแล้ว จำเป็นต้องมุ่งผลักดันระบบด้านโลจิสติกส์ของอาหารฮาลาลที่ได้มาตรฐานควบคู่กันไปด้วย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการบูรณาการและลดความซ้ำซ้อนในการบริหารจัดการ ทั้งนี้การปรับระบบให้ได้ตามมาตรฐานฮาลาลนั้นอาจต้องอาศัยความมุ่งมั่นและเงินทุนในการสร้างระบบบุคลากรและการรับรองคุณภาพตลอดโซ่อุปทานของอาหารฮาลาลให้เป็นที่น่าเชื่อถือในระดับสากล ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะสามารถขยายตลาดและสร้างความเชื่อมั่นในการส่งออกอาหาร

ฮาลาล รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดโลกได้

สุทธวีรธร ตังวร และจิรรัตน์ ชีระวราพฤกษ์ (2555) ได้ทำการศึกษาต้นทุนโซ่อุปทานของปลาสามพีก: กรณีศึกษา OTOP อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พบว่าการที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้เพิ่มขึ้นและสร้างความแข็งแกร่งของโซ่อุปทานนั้น อาจทำได้โดยการจัดสร้างกลุ่มการทำงาน (Cluster) เช่น กลุ่มผู้เลี้ยงปลาและกลุ่มผู้ผลิตปลาสามพีกเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้ยังอาจนำมาซึ่งอำนาจในการต่อรองราคาที่สูงขึ้น รัฐบาลควรให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เลี้ยงปลาและผู้ผลิตปลาสามพีก โดยในส่วนของผู้เลี้ยงปลาอาจมีการทำประกันราคาปลาน้ำจืด และให้การสนับสนุนให้ความรู้และประสบการณ์ รวมถึงให้การสนับสนุนทางการเงินกับให้ผู้เลี้ยงปลาและผู้ผลิตปลาสามพีก

วัชรระ แลน้อย, วิรพงษ์ กันแก้ว, กฤตภาค บูรณวิทย์ และบรรจง อาจคำ (2559) ได้ทำการศึกษากระบวนการเลี้ยงและศักยภาพในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในจังหวัดพะเยา พบว่าเกษตรกรในจังหวัดพะเยามีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในปริมาณสูงถึงร้อยละ 83.76 ของไก่ทั้งหมด และมีจำนวนไก่เฉลี่ย 31.28 ตัวต่อครัวเรือน โดยลักษณะการเลี้ยงของเกษตรกรยังคงเป็นการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อย โดยมีพื้นที่ให้ไก่นอนลักษณะการให้อาหารเป็นแบบวัตถุดิบเชิงเดี่ยวร่วมกับการใช้อาหารข้น เกษตรกรมีความต้องการในการพัฒนาการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยมีการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงไก่ทั่วไปและเป็นวิสาหกิจชุมชน เกษตรกรมีความต้องการให้เกิดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐทั้งในด้านการเพาะเลี้ยงและองค์ความรู้ในการจัดการไก่พื้นเมือง โดยเฉพาะการพัฒนาการสร้างฟาร์มเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองของจังหวัดพะเยาเพื่อประโยชน์ในการเลี้ยงไก่ให้ได้มาตรฐาน ในส่วนของความต้องการไก่พื้นเมืองเพื่อจำหน่ายและปริมาณการบริโภค พบว่ายังอยู่ในตลาดระดับหมู่บ้านหรือตำบลผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความสนใจซื้อไก่พื้นเมืองเพื่อประกอบอาหารด้วยตนเองและมีลักษณะการซื้อแบบซื้อไก่ทั้งตัวและเลือกไก่ที่มีขนาด 1.0 - 1.5 กิโลกรัมจากข้อมูลเบื้องต้นมีข้อเสนอแนะว่าการพัฒนาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในจังหวัดพะเยาสามารถทำได้โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานความต้องการของเกษตรกรและการวางแผนการสนับสนุนที่เหมาะสมของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป

Heft-Neal et. al. (2008) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์โซ่อุปทานสำหรับการผลิตสัตว์ปีกในประเทศไทย พบว่าภาพรวมเกี่ยวกับโซ่อุปทานและการไหลของปัจจัยการผลิตสัตว์ปีก โดยกลุ่มผู้ผลิตจะได้รับผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐด้วยเหตุผลหลายประการ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตที่มีรายได้น้อยมีความสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศกับการเชื่อมโยงตลาดในแต่ละพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญและให้การ

สนับสนุนให้กลุ่มผู้ผลิตมีความรู้ความเข้าใจเพื่อให้สามารถทำการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายที่เป็นรูปธรรมในการส่งเสริมการผลิตสินค้าประเภทสัตว์ปีกภายในประเทศ

Tippaawong, Sopadang and Patitad (2013) ได้ทำการศึกษาการปรับปรุงรูปแบบของเลย์เอาต์ของโรงผลิตเนื้อไก่โดยใช้วิธีจัดส่วนแบบ ABC โดยใช้เทคนิคการจัดสรรที่เหมาะสม พบว่าการวิเคราะห์และออกแบบคลังสินค้าที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเนื้อไก่ ด้วยวิธีแบบ ABC โดยการโปรแกรมเชิงเส้นออกแบบและปรับปรุงการหมุนเวียนสินค้า ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคแบบผสมผสาน ช่วยลดระยะทางในการขนส่งสินค้าลงถึงร้อยละ 45 หรือมากกว่า 6,000 เมตรต่อวัน และยืดอายุของเวลาในการจัดเก็บสินค้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 42 โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่และการบริหารสินค้าคงคลัง ร้อยละ 28 เมื่อมีการนำสินค้ามาจำหน่าย จะได้รับผลตอบแทนการลงทุนที่มีระยะเวลาคืนทุนที่ลดลงว่าหนึ่งปีครึ่ง

Boudahri, Bennekrouf, and Sari (2011) ได้ทำการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพและการสร้างเครือข่ายการขนส่งของโซ่อุปทานอาหารเกษตร กรณีศึกษา การใช้เนื้อไก่ พบว่าการดำเนินงานของโซ่อุปทานของอาหารเกษตรจะต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่เข้มงวดมากขึ้นและต้องผ่านการตรวจสอบอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีข้อกำหนดสำหรับการบริโภคก่อนการนำสินค้าออกสู่ท้องตลาด ตามความต้องการของผู้บริโภคเพื่อช่วยให้เกษตรกรและเจ้าของโรงฆ่าและเนื้อไก่ลดต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์ลง ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการวิจัยที่เรียกว่า SOLVER

Putri, Samsudin, Rianto, and Susilowati (2017) ได้ทำการศึกษาความเต็มใจของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าฮาลาลประเภทเนื้อไก่ พบว่าการเต็มใจจ่ายสินค้าฮาลาลที่ผ่านการรับรองฮาลาลโดยมีตัวแปรอิสระในด้านรายได้ การศึกษา อายุ พฤติกรรมในการซื้อเนื้อไก่ ตราสินค้าที่ผ่านการรับรองฮาลาล จำนวนสมาชิกในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ 96 ใน 102 คน พบว่ายินดีจ่ายสินค้าฮาลาลที่ผ่านการรับรองในช่วง Rp 36,500.00 ถึง Rp 39,000.00 ต่อกิโลกรัม

ผู้วิจัยได้จัดทำตารางสรุปผลงานวิจัยที่ศึกษาการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมของงานวิจัยในอดีต จึงขอเสนอตามรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 สรุปผลงานวิจัยที่ศึกษาการจัดการ ใดจิตตคติของผู้ประกอบการเนื้อไก่

ผู้วิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ผลการวิจัย
สมนึก แก้ววิไล และมาเรียม นะมิ (2558)	การวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ โมเดลสมการโครงสร้างและการ วิจัยเชิงคุณภาพ	ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม อาหารฮาลาล จำนวน 5 กลุ่ม	การจัดการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ มีอิทธิพลทางบวกไปยังการจัดการใช้ อุปทานและการกระจายสินค้า
ศรายุทธ ตรียติลานันท์ (2554)	การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิง คุณภาพ	ผู้บริหารหรือผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ ของอุตสาหกรรมอาหาร จังหวัด นครราชสีมา	การตระหนักความสำคัญใน ใช้อุปทานระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ และผู้ซื้อภาพรวมมีความสัมพันธ์ กับการดำเนินงานใน ใช้อุปทาน ภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญ
กนกวรรณ บัวศิริ (2557)	การสร้าง supply chain model การ กำหนดกลยุทธ์ การสร้างตัวแบบ คณิตศาสตร์ การวิเคราะห์ความไว	เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดสตูล	อุตสาหกรรมแพะเนื้อในจังหวัด สตูลมีความเป็น ไป ^๒ ได้ในการลงทุน ควรมีการสนับสนุนทั้งทางภาครัฐ และเอกชน รวมถึงหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาให้จังหวัดสตูล เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแพะใน ภาคใต้ตอนล่างให้เป็นระบบ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ผลการวิจัย
จำริญ เตือนแก้ว (2560)	การวิจัยเชิงคุณภาพ	เกษตรกรที่นับถือศาสนาอิสลาม ในจังหวัดเชียงใหม่	กระบวนการพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารจัดการฮาลาลด้านการ ผลิตให้ได้มาตรฐานต้องควบคู่กับ การผลักดันระบบโกลด์สต็อกส์ของ อาหารฮาลาลที่ได้มาตรฐาน
สุทธิวรรณ สังวร และจิรรัตน์ ชีระ วราพฤกษ์ (2555)	การวิจัยเชิงคุณภาพ	สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) อำเภอบ้านหมี่ จังหวัด ลพบุรี	การสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความ แข็งแรงของโซ่อุปทาน อาจทำได้ โดยการจัดสร้างกลุ่มการทำงาน (Cluster)
วัชระ แลน้อย และคณะ (2559)	การวิจัยเชิงคุณภาพ กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ผู้ จำหน่าย และประชาชนทั่วไป ใน พื้นที่ 9 อำเภอ ของจังหวัดพะเยา	เกษตรกรในจังหวัดพะเยามีการ เลี้ยงไก่พื้นเมืองในปริมาณสูงถึง ร้อยละ 83.766 ของไก่ทั้งหมด และ มีจำนวนไก่เฉลี่ย 31.28 ตัวต่อ ครัวเรือน ลักษณะการเลี้ยงเป็นการ เลี้ยงแบบกึ่งปล่อย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ผลการวิจัย
Heft-Neal et. al. (2008)	การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ของประเทศไทย	ภาพรวมเกี่ยวกับโซ่อุปทานและการไหลของปัจจัยการผลิตสัตว์ปีก กลุ่มผู้ผลิตจะ "ได้รับผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐ
Tippaawong, Sopadang and Patitad (2013)	การวิจัยเชิงปริมาณ โปรแกรมเชิงเส้น การวิจัยเชิงคุณภาพ	ผู้ให้บริการคลังสินค้า ภาคกลาง ประเทศไทย	เทคนิคแบบผสมผสาน ช่วยลดระยะทางในการขนส่งสินค้าลงถึงร้อยละ 45 และยืดอายุของเวลาการจัดเก็บสินค้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 42
Boudahri, Bennekrouf, and Sari (2011)	การวิจัยเชิงปริมาณ สมการเชิงเส้น การวิจัยเชิงคุณภาพ	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ เมืองเทลเมเซ็น ประเทศแอลจีเรีย	การดำเนินงานของโซ่อุปทานของอาหารเกษตรจะต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่เข้มงวดมากขึ้นและต้องผ่านการตรวจสอบอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ที่มีข้อกำหนดสำหรับการบริโภคก่อนการนำสินค้าออกสู่ท้องตลาด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ผลการวิจัย
Putri, Samsudin, Rianto, and Susilowati (2017)	การวิจัยเชิงปริมาณ สัมภาษณ์ การวิจัยเชิงคุณภาพ	ผู้จำหน่ายเนื้อไก่ เมืองเซมาดัง ประ เทศอนโดนีเซีย	ผู้บริโภคจะเต็มใจจ่ายสินค้าฮาลาล ที่ผ่านการรับรอง ในช่วงราคา Rp 36,500.00 ถึง Rp 3,000.00 ต่อ กิโลกรัม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกตัวแปรอิสระของผู้ประกอบการ อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อำเภอที่ทำธุรกิจ ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจและรายได้ของธุรกิจของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรดังกล่าวมาพิจารณาในการใช้ตัวแปรอิสระของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบกับได้พิจารณาตัวแปรอิสระบางตัว ที่คาดว่าจะส่งผลต่อระดับการจัดการโลจิสติกส์

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นกรณีศึกษาผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการจัดการ โลจิสติกส์ โดยนำผลที่ได้มาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับการดำเนินงานให้มากที่สุด

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ศึกษาหลักการทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม แล้วกำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ตรวจสอบแบบสอบถามเบื้องต้น
3. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยเป็นแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นการวิจัยโดยด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ประกอบการเนื้อไก่ เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากร ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G.Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$n = \frac{Z_{\alpha}^2 \sigma^2}{e^2}$$

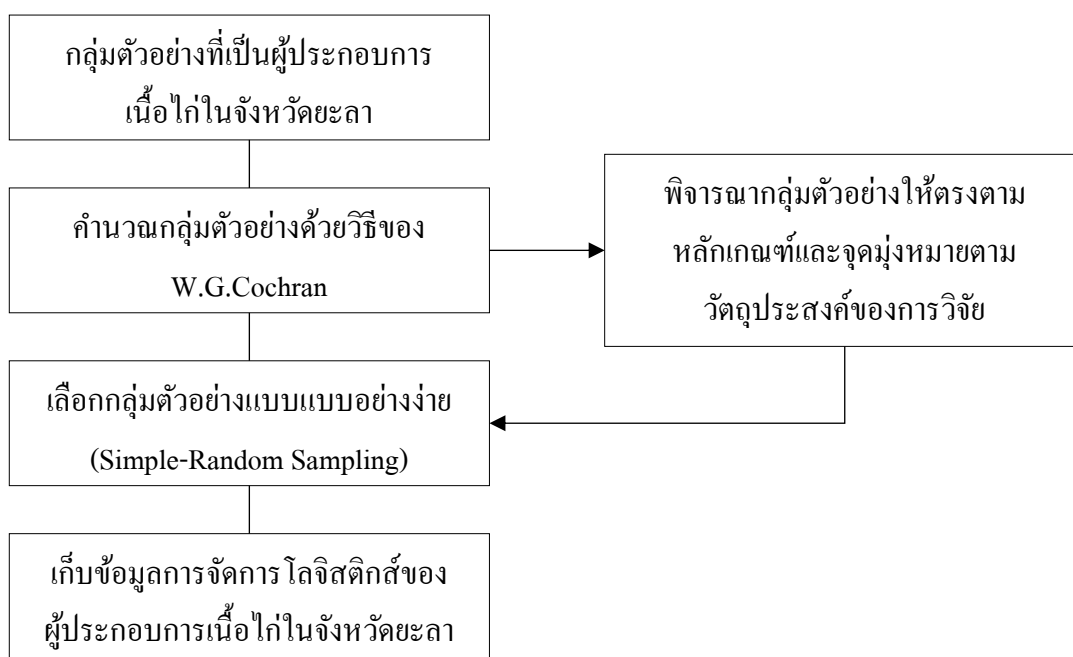
เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง
 Z_{α}^2 แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ระดับ 0.05)
 σ^2 แทน ค่าแปรปรวนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้มีค่าเท่ากับ 1
 e^2 แทน ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.10
 จะได้

$$n = \frac{(1.96)^2(1)}{(0.10)^2} = 384$$

ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Cochran, 1953) เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

เพื่อให้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple-Random Sampling) โดยใช้วิธีจับสลากไม่ใส่กลับ (Without Replacement) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ดังภาพประกอบที่ 8

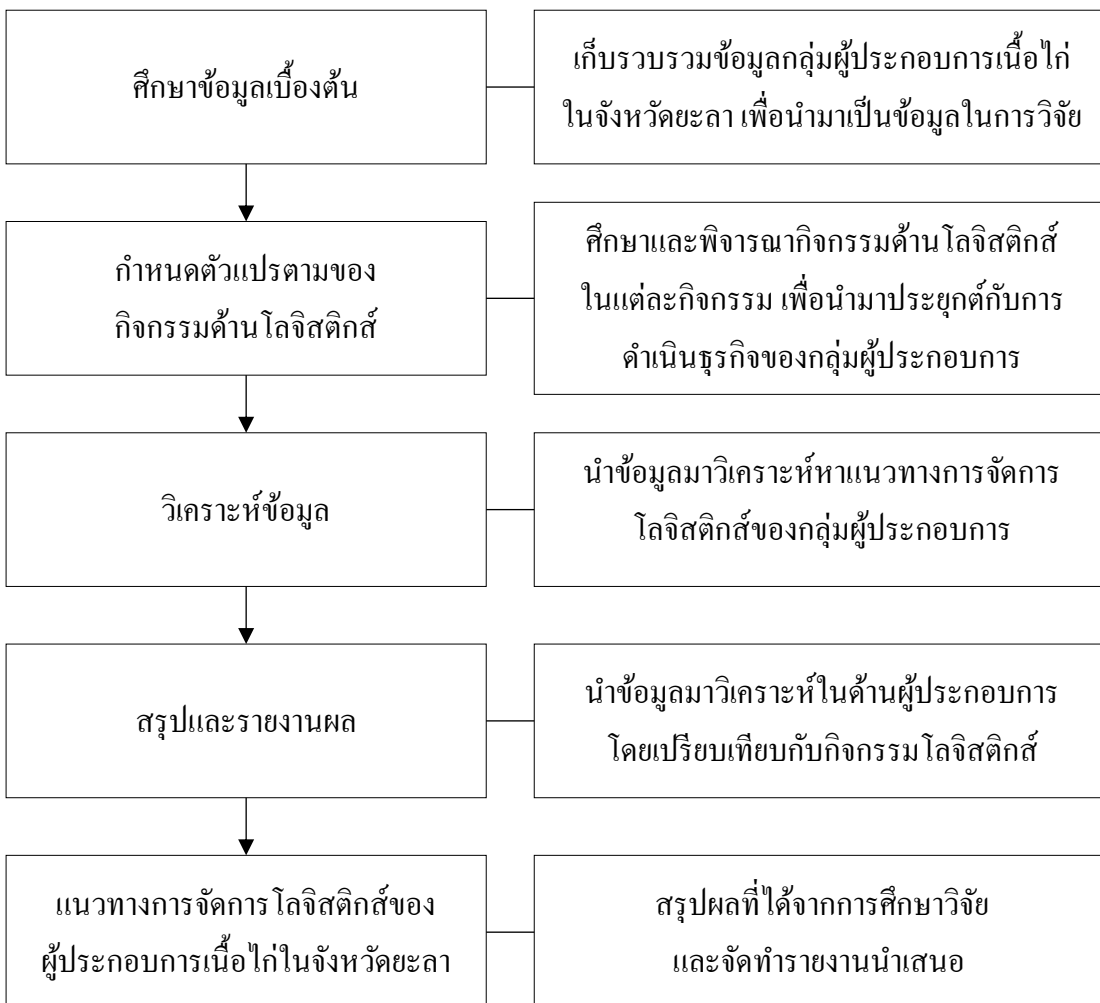
ภาพประกอบที่ 8 การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

ในการทำวิจัย แบ่งข้อมูลเป็น 2 กลุ่มตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อำเภอที่ทำธุรกิจ ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ และรายได้ของธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การบริการลูกค้า การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ การพยากรณ์ความต้องการ การบริหารสินค้าคงคลัง การขนส่ง การบริหารคลังสินค้า โลจิสติกส์ย้อนกลับ การจัดซื้อ การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า การเคลื่อนย้ายวัสดุ การบรรจุภัณฑ์ และการติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ภาพประกอบที่ 9 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. กำหนดตัวแปรตามของกิจกรรมด้าน โลจิสติกส์
3. วิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปและรายงานผล
5. แนวทางการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยหลายวิธี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการด้านเนื้อไก่ มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา เกี่ยวกับกิจกรรมด้าน โลจิสติกส์ 13 ด้าน ประกอบด้วย การบริการลูกค้า การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ การพยากรณ์ความต้องการ การบริหารสินค้าคงคลัง การขนส่ง การบริหารคลังสินค้า โลจิสติกส์ย้อนกลับ การจัดซื้อ การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า การเคลื่อนย้ายวัสดุ การบรรจุภัณฑ์ และการติดต่อสื่อสารทางด้าน โลจิสติกส์ โดยการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา อยู่ที่ระดับน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา อยู่ที่ระดับน้อย

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา อยู่ที่ระดับปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา อยู่ที่ระดับมาก

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา อยู่ที่ระดับมากที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 - 1.80	ระดับต่ำมาก
1.81 - 2.60	ระดับต่ำ
2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	ระดับมาก
4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำแนะนำจากคณาจารย์ที่มีความรู้ด้านโลจิสติกส์เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำแบบสอบถาม
2. จัดสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ทำการวิจัย
3. นำแบบสอบถามไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบ พร้อมขอคำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับประชากรผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา

การทดสอบแบบสอบถาม

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วก่อนที่จะนำไปใช้สอบถามผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการโลจิสติกส์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ปริมาณ และประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อนำมาหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม (Item-Objective Congruence Index: IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977, Turner and Carlson, 2003) โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

- +1 คือ แน่ใจ ว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 คือ แน่ใจว่า คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า $IOC \geq 0.50$ หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า $IOC < 0.50$ หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากนั้นนำมาหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามของเนื้อหา ปริมาณและประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เมื่อได้แบบสอบถามที่มีการปรับปรุงจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และได้ทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการวิเคราะห์หาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try Out) เพื่อแสดงความเชื่อถือได้ (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ ในแต่ละตอนของการศึกษาของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ คำถามที่ใช้มีความเหมาะสมหรือไม่ ยากหรือง่ายต่อความเข้าใจ จากนั้นนำแบบสอบถามในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มาทดสอบหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้วิธีการวิธีหาความเชื่อมั่นสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ

α	คือ	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	คือ	จำนวนข้อ
S_i^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของรายการแต่ละข้อ
S_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของทั้งฉบับ

จากการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงของข้อมูลหรือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบได้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก อยู่ที่ 0.974

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งบอกวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการกรอกแบบสอบถาม

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา จำนวน 400 คน ทำการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาลงรหัสข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ประกอบการด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ รายได้ของธุรกิจ และการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายด้วยสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม จะใช้สถิติ t-test ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้สถิติ Anova

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา เพื่อศึกษากิจกรรมโลจิสติกส์และนำเสนอแนวทางการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	112	28.0
หญิง	288	72.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.0 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 28.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	5	1.3
20 - 30 ปี	76	19.0
31 - 40 ปี	163	40.8
41 - 50 ปี	97	24.3
51 - 60 ปี	51	12.8
61 ปีขึ้นไป	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.8 อายุ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 อายุ 20 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.0 อายุ 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.8 อายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.0 และอายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	90	22.5
สมรส	277	69.3
หม้าย/หย่าร้าง	33	8.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 69.3 โสด คิดเป็นร้อยละ 22.5 และหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	83	20.8
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3)	93	23.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6)	111	27.8
ปวช./ปวส.	34	8.5
ปริญญาตรี	76	19.0
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.5
อื่น ๆ	1	0.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) คิดเป็นร้อยละ 27.8 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) คิดเป็นร้อยละ 23.3 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.8 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.0 ปวช./ปวส. คิดเป็นร้อยละ 8.5 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.5 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของธุรกิจ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอำเภอที่ทำธุรกิจ

อำเภอที่ทำธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เมือง	83	20.8
เบตง	35	8.8
กรงปินัง	18	4.5
กาบัง	37	9.3
ธารโต	42	10.5
บันนังสตา	21	5.3
ยะหา	67	16.8
รามัน	97	24.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอรามัน คิดเป็นร้อยละ 24.3 อำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 20.8 อำเภอยะหา คิดเป็นร้อยละ 16.8 อำเภอธารโต คิดเป็นร้อยละ 10.5 อำเภอกาบัง คิดเป็นร้อยละ 9.3 อำเภอเบตง คิดเป็นร้อยละ 8.8 อำเภอบันนังสตา คิดเป็นร้อยละ 5.3 และอำเภอกรงปินัง คิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ทำธุรกิจ

ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 3 ปี	103	25.8
3 - 5 ปี	144	36.0
มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป	153	38.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ทำธุรกิจ มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีระยะเวลาที่ทำธุรกิจ 3 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 และมีระยะเวลาที่ทำธุรกิจ 1 - 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.8

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก (เงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท)	327	81.8
ขนาดย่อม (เงินลงทุน 10-20 ล้านบาท)	33	8.3
ขนาดกลาง (เงินลงทุน 20-200 ล้านบาท)	38	9.5
ขนาดใหญ่ (เงินลงทุน 200 ล้านบาทขึ้นไป)	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก (เงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 81.8 ขนาดของธุรกิจขนาดกลาง (เงินลงทุน 20 - 200 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 9.5 ขนาดของธุรกิจขนาดย่อม (เงินลงทุน 10 - 20 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 8.3 และขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่ (เงินลงทุน 200 ล้านบาทขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	365	91.3
ห้างหุ้นส่วน	21	5.3
บริษัทจำกัด	14	3.5
อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประเภทของธุรกิจเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 91.3 ธุรกิจห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และธุรกิจบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	134	33.5
10,001 - 20,000 บาท/เดือน	173	43.3
20,001 - 30,000 บาท/เดือน	74	18.5
ตั้งแต่ 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รายได้น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รายได้ 20,001 - 30,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และรายได้ 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.8

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

การวิเคราะห์กิจกรรมโลจิสติกส์ ประกอบด้วย การบริการลูกค้า การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ การพยากรณ์ความต้องการ การบริหารสินค้าคงคลัง การขนส่ง การบริหารคลังสินค้า โลจิสติกส์ย้อนกลับ การจัดซื้อ การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า การเคลื่อนย้ายวัสดุ การบรรจุภัณฑ์ และการติดต่อสื่อสารทางด้าน โลจิสติกส์ ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 19 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบริการลูกค้า

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการบริการลูกค้า	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	การให้บริการส่งสินค้าไปในพื้นที่	4.36	0.801	มากที่สุด
2	ธุรกิจมีการให้ข้อมูลสำหรับรายละเอียดในการสั่งซื้ออย่างครบถ้วน	4.27	0.690	มากที่สุด
3	สินค้าที่จัดส่งจากผู้ขายได้รับตรงตามเวลา	4.23	0.632	มากที่สุด
4	ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการที่ดี	4.26	0.655	มากที่สุด
5	สินค้าที่ได้รับครบถ้วนตามคำสั่งซื้อ	4.29	0.670	มากที่สุด
	รวม	4.28		มากที่สุด

จากตารางที่ 19 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการบริการลูกค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แสดงข้อมูลดังนี้ การให้บริการส่งสินค้าไปในพื้นที่ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.801 สินค้าที่ได้รับครบถ้วนตามคำสั่งซื้อ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.670 ธุรกิจมีการให้ข้อมูลสำหรับรายละเอียดในการสั่งซื้ออย่างครบถ้วน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการที่ดี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.655 และสินค้าที่จัดส่งจากผู้ขายได้รับตรงตามเวลา มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.632

ตารางที่ 20 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัด
ยะลา ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
1	สินค้าสามารถติดตามสถานะและให้ข้อมูลไปยังลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว	4.24	0.651	มากที่สุด
2	สามารถส่งมอบสินค้าได้อย่างถูกต้อง	4.28	0.623	มากที่สุด
3	ระบบการสั่งซื้อสามารถติดตามและมีประสิทธิภาพ	4.24	0.628	มากที่สุด
4	มีการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการคำสั่งซื้อได้อย่างเป็นระบบ	3.89	0.908	มาก
รวม		4.16		มากที่สุด

จากตารางที่ 20 การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ สามารถส่งมอบสินค้าได้อย่างถูกต้อง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.623 สินค้าสามารถติดตามสถานะและให้ข้อมูลไปยังลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.651 ระบบการสั่งซื้อสามารถติดตามและมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.628 และมีการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหาร มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.908

ตารางที่ 21 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการพยากรณ์ความต้องการ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการพยากรณ์ความต้องการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ธุรกิจมีการประเมินยอดขายในแต่ละช่วงเวลาหรือช่วงฤดูกาล	4.16	0.680	มาก
2	มีการสำรวจตลาดจากการสอบถามลูกค้าเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ	4.13	0.701	มาก
3	ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า	4.19	0.641	มาก
4	การดำเนินธุรกิจมีสภาพคล่องในการวางแผนสำหรับการซื้อของลูกค้า	4.13	0.689	มาก
5	พนักงานมีจำนวนเพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจ	4.10	0.704	มาก
	รวม	4.14		มาก

จากตารางที่ 21 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการพยากรณ์ความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.641 ธุรกิจมีการประเมินยอดขายในแต่ละช่วงเวลาหรือช่วงฤดูกาล มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.680 มีการสำรวจตลาดจากการสอบถามลูกค้าเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.701 การดำเนินธุรกิจมีสภาพคล่องในการวางแผนสำหรับการซื้อของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.689 และพนักงานมีจำนวนเพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.704

ตารางที่ 22 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ธุรกิจสามารถบริหารจัดการสินค้าอย่างเป็นระบบ	4.28	0.648	มากที่สุด
2	สามารถจัดเก็บสินค้าเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า	4.20	0.622	มาก
3	สินค้ามีการหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว โดยมีสินค้าคงค้างในปริมาณน้อย	4.10	0.644	มาก
4	ปริมาณสินค้าสอดคล้องกับเงินลงทุนในการทำธุรกิจ	4.14	0.676	มาก
5	สินค้ามีปริมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.681	
6	สามารถใช้สินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการดำเนินธุรกิจ	4.13	0.690	มาก
รวม		4.15		มาก

จากตารางที่ 22 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการบริหารสินค้าคงคลัง โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.648 สามารถจัดเก็บสินค้าเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.622 มีปริมาณสินค้าสอดคล้องกับเงินลงทุนในการทำธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.676 สามารถใช้สินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 สินค้ามีการหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว โดยมีสินค้าคงค้างในปริมาณน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.644 และสินค้ามีปริมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.681

ตารางที่ 23 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการขนส่ง

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการขนส่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
1	ธุรกิจเลือกใช้รูปแบบการจัดส่งสินค้าที่เหมาะสม	4.23	0.698	มากที่สุด
2	มีการวางแผนการจัดส่งสินค้ารายวัน	4.16	0.681	มาก
3	ดำเนินการจัดการควบคุมในการจัดส่งสินค้า	4.14	0.677	มาก
4	มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามการจัดส่ง	4.00	0.756	มาก
5	รายงานสถานะประจำวัน เช่น รายงานการจัดส่ง รายงานการจัดรายงานเอกสารสำคัญ	4.04	0.756	มาก
6	ธุรกิจมีการจัดส่งสินค้าแบบรายเดือนและรายวัน	4.08	0.695	มาก
7	มีการแก้ไขปัญหาจากการส่งคืนสินค้าได้อย่างรวดเร็ว	4.13	0.712	มาก
รวม		4.11		มาก

จากตารางที่ 23 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการขนส่งโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเลือกใช้รูปแบบการจัดส่งสินค้าที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.698 มีการวางแผนการจัดส่งสินค้ารายวัน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.681 ดำเนินการจัดการควบคุมในการจัดส่งสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.677 มีการแก้ไขปัญหาจากการส่งคืนสินค้าได้อย่างรวดเร็ว มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.712 ธุรกิจมีการจัดส่งสินค้าแบบรายเดือนและรายวัน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.695 รายงานสถานะประจำวัน เช่น รายงานการจัดส่งรายงาน การจัดรายงานเอกสารสำคัญ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.756 และมีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามการจัดส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.756

ตารางที่ 24 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบริหารคลังสินค้า

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการบริหารคลังสินค้า	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
1	ธุรกิจบริหารคลังสินค้าด้วยรูปแบบศูนย์กระจายสินค้า	4.24	0.706	มากที่สุด
2	เนื้อที่ในการบริหารคลังสินค้ามีลักษณะการใช้งานได้ เหมาะสม	4.12	0.685	มาก
3	วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือยกขนที่จำเป็นมีเพียงพอ	4.09	0.708	มาก
4	คลังสินค้าทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบเพื่อการผลิต และจัดส่งไปยังลูกค้า	4.06	0.680	มาก
5	ธุรกิจสามารถใช้คลังสินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.10	0.723	มาก
รวม		4.12		มาก

จากตารางที่ 24 การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการบริหารคลังสินค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจบริหารคลังสินค้าด้วยรูปแบบศูนย์กระจายสินค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.706 เนื้อที่ในการบริหารคลังสินค้ามีลักษณะการใช้งานได้เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.685 ธุรกิจสามารถใช้คลังสินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่ม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.723 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือยกขนที่จำเป็นมีเพียงพอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.708 และคลังสินค้าทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบเพื่อการผลิต มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.680

ตารางที่ 25 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ธุรกิจมีข้อกำหนดในการรับคืนสินค้าที่ครอบคลุมและรายละเอียดที่ชัดเจน	4.13	0.687	มาก
2	สินค้ามีรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลในการรับคืนที่ครบถ้วน	4.13	0.691	มาก
3	สินค้าจะได้รับการตรวจสอบภายหลังรับคืนอย่างละเอียดทุกครั้ง	4.14	0.672	มาก
4	ธุรกิจมีการบริหารต้นทุนจากการรับคืนสินค้า	4.04	0.717	มาก
5	ลูกค้าจะได้รับเงินคืนทุกครั้งหลังจากสินค้ามีปัญหา	4.13	0.647	มาก
6	การกำหนดเวลาและช่องทางในการรับคืนสินค้ามีความชัดเจน	4.16	0.685	มาก
7	ธุรกิจจะรับคืนสินค้าทุกกรณีที่มีการส่งไปผิดรายการ	4.12	0.699	มาก
รวม		4.12		มาก

จากตารางที่ 25 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แสดงข้อมูลดังนี้ การกำหนดเวลาและช่องทางในการรับคืนสินค้ามีความชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.685 สินค้าจะได้รับการตรวจสอบภายหลังรับคืนอย่างละเอียดทุกครั้ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 ธุรกิจมีข้อกำหนดในการรับคืนสินค้าที่ครอบคลุมและรายละเอียดที่ชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.687 สินค้ามีรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลในการรับคืนที่ครบถ้วน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.691 ลูกค้าจะได้รับเงินคืนทุกครั้งหลังจากสินค้ามีปัญหา มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.647 ธุรกิจจะรับคืนสินค้าทุกกรณีที่มีการส่งไปผิดรายการ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.699 และธุรกิจมีการบริหารต้นทุนจากการรับคืนสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.717

ตารางที่ 26 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการจัดซื้อ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการจัดซื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ธุรกิจมีสินค้า วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้โดยไม่ขาดสภาพคล่อง	4.25	0.722	มากที่สุด
2	ธุรกิจได้รับสินค้าในเวลาอันสมควร มีคุณภาพถูกต้องและปริมาณที่เหมาะสม	4.15	0.690	มาก
3	สินค้าคงเหลือของธุรกิจมีไม่มากจนเกินไป	4.09	0.715	มาก
4	ธุรกิจมีการตรวจสอบผู้ขายสินค้านายอื่นที่มีข้อเสนอดีกว่า	4.12	0.722	มาก
5	การดำเนินธุรกิจมีการรวมกลุ่มกับผู้ขายด้วยกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองจากผู้ขายรายใหญ่	4.10	0.714	มาก
6	ธุรกิจมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อที่มีความเปลี่ยนแปลง	4.03	0.735	มาก
7	ธุรกิจเลือกซื้อวัตถุดิบที่มีมาตรฐานมาใช้และมีการรักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้ขายวัตถุดิบ	4.08	0.699	มาก
8	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดซื้อ	3.99	0.827	มาก
รวม		4.10		มาก

จากตารางที่ 26 การจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการจัดซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจมีสินค้า วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้โดยไม่ขาดสภาพคล่อง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.722 ธุรกิจได้รับสินค้าในเวลาอันสมควร มีคุณภาพถูกต้องและปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 ธุรกิจมีการตรวจสอบผู้ขายสินค้านายอื่นที่มี

ข้อเสนอคือว่า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.722 การดำเนินธุรกิจมีการรวมกลุ่มกับผู้ขายด้วยกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองจากผู้ขายรายใหญ่ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.714 สินค้าคงเหลือของธุรกิจมีไม่มากจนเกินไป มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.715 ธุรกิจเลือกซื้อวัตถุดิบที่มีมาตรฐานมาใช้และมีการรักษาสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้ขายวัตถุดิบ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.699 ธุรกิจมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อที่มีความเปลี่ยนแปลง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.735 และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดซื้อ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.825

ตารางที่ 27 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
1	ธุรกิจมีการวางแผนในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว	4.16	0.719	มาก
2	สินค้ามีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและมีการสำรองสินค้าเมื่อเกิดปัญหา	4.09	0.749	มาก
3	การดำเนินธุรกิจมีการวางแผนในการผลิตและจัดหาสินค้าที่เหมาะสม	4.14	0.692	มาก
4	ความคลาดเคลื่อนระหว่างการผลิตจริงกับแผนการผลิตสินค้ามีเพียงเล็กน้อย	4.12	0.725	มาก
5	การวางแผนการผลิตสินค้าสอดคล้องกับแผนการดำเนินธุรกิจ	4.09	0.672	มาก
6	ธุรกิจมีการวางแผนกำลังสำรองในการผลิตสินค้า	4.06	0.730	มาก
7	มีการปรับปรุงระบบการผลิตสินค้าอย่างสม่ำเสมอ	4.10	0.727	มาก
รวม		4.10		มาก

จากตารางที่ 27 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจมีการวางแผนในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.719 การดำเนินธุรกิจมีการวางแผนในการผลิตและจัดหาสินค้าที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.692 ความคลาดเคลื่อนระหว่างการผลิตจริงกับแผนการผลิตสินค้ามีเพียงเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 มีการปรับปรุงระบบการผลิตสินค้าอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.727 สินค้ามีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและมีการสำรองสินค้าเมื่อเกิดปัญหา มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.749 การวางแผนการผลิตสินค้าสอดคล้องกับแผนการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 และธุรกิจมีการวางแผนกำลังสำรองในการผลิตสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.730

ตารางที่ 28 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสมในการดำเนิน ธุรกิจ	4.33	0.643	มากที่สุด
2	สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่ตั้งและคลังสินค้ามี ความเหมาะสม	4.19	0.657	มาก
3	ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีผลต่อที่ตั้งและคลังสินค้า ไม่สูงมาก	4.12	0.672	มาก
4	ธุรกิจใช้การเช่าทำเลที่ตั้งและคลังสินค้าแทนการซื้อขาด	4.10	0.706	มาก
5	ปัจจัยด้านแรงงานส่งผลต่อทำเลที่ตั้งและคลังสินค้า	4.08	0.770	มาก
6	การขนส่งสินค้ามีความสะดวกจากทำเลที่ตั้งและ คลังสินค้าของธุรกิจ	4.12	0.735	มาก
รวม		4.15		มาก

จากตารางที่ 28 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสมในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.643 สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.657 ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีผลต่อที่ตั้งและคลังสินค้าไม่สูงมาก มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 การขนส่งสินค้ามีความสะดวกจากท่าเลที่ตั้งและคลังสินค้าของธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.735 ธุรกิจใช้การเช่าท่าเลที่ตั้งและคลังสินค้าแทนการซื้อขาด มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.706 และปัจจัยด้านแรงงานส่งผลต่อท่าเลที่ตั้งและคลังสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.770

ตารางที่ 29 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	ธุรกิจมีสินค้าคงเหลือจากการผลิตเป็นจำนวนน้อย	4.09	0.727	มาก
2	ทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.725	มาก
3	การดำเนินธุรกิจมีการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน	4.11	0.686	มาก
4	มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตมาใช้เท่าที่จำเป็น	4.09	0.703	มาก
5	ธุรกิจให้ความสำคัญในการวางแผนการผลิตสินค้า	4.02	0.734	มาก
6	มีการจัดแผนงานต่าง ๆ ให้ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบที่กำหนด	4.11	0.716	มาก
7	สามารถใช้ประโยชน์จากการจัดพื้นที่ใช้สอยได้อย่างเต็มที่	4.04	0.726	มาก
รวม		4.08		มาก

จากตารางที่ 29 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แสดงข้อมูลดังนี้ การดำเนินธุรกิจมีการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 มีการจัดแผนงานต่าง ๆ ให้ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบที่กำหนด มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.716 ทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 ธุรกิจมีสินค้าคงเหลือจากการผลิตเป็นจำนวนน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.727 มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตมาใช้เท่าที่จำเป็น มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.703 สามารถใช้ประโยชน์จากการจัดพื้นที่ใช้สอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.726 และธุรกิจให้ความสำคัญในการวางแผนการผลิตสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.734

ตารางที่ 30 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบรรจุภัณฑ์

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการบรรจุภัณฑ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
1	สินค้ามีคุณภาพและสะดวกในการขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า	4.33	0.652	มากที่สุด
2	วัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชนิดและลักษณะของสินค้า	4.22	0.637	มากที่สุด
3	วัสดุที่ใช้สามารถปกป้องรักษาคุณภาพสินค้าและง่ายต่อการขนส่ง	4.14	0.678	มาก
4	ลักษณะของบรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันความเสียหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง	4.08	0.668	มาก
5	การบรรจุภัณฑ์สร้างคุณค่าทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้สูงขึ้นได้	4.11	0.746	มาก

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการบรรจุภัณฑ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
6	เครื่องหมาย ยี่ห้อ ตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนบรรจุภัณฑ์ ช่วยให้ลูกค้ารายใหญ่รู้จักสินค้าได้มากขึ้น	4.03	0.737	มาก
7	ธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์แบบใหม่อยู่เสมอ	3.93	0.803	มาก
รวม		4.12		มาก

จากตารางที่ 30 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการบรรจุภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ สินค้ามีคุณภาพและสะดวกในการขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.652 วัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชนิดและลักษณะของสินค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.637 วัสดุที่ใช้สามารถปกป้องรักษาคุณภาพสินค้าและง่ายต่อการขนส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.678 การบรรจุภัณฑ์สร้างคุณค่าทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้สูงขึ้นได้ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.746 ลักษณะของบรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันความเสียหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.668 เครื่องหมาย ยี่ห้อ ตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนบรรจุภัณฑ์ช่วยให้ลูกค้ารายใหญ่รู้จักสินค้าได้มากขึ้น มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.737 และธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์แบบใหม่อยู่เสมอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.803

ตารางที่ 31 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการติดต่อสื่อสารทางด้าน โลจิสติกส์

ลำดับ	การจัดการโลจิสติกส์ด้านการติดต่อสื่อสาร ทางด้านโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.	ระดับ คิดเห็น
1	การดำเนินธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างผู้ขายวัตถุดิบ และลูกค้า	4.12	0.689	มาก
2	ธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต	4.03	0.709	มาก
3	มีการประยุกต์ระบบสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร	4.01	0.790	มาก
4	ธุรกิจมีการสื่อสารร่วมกันระหว่างฝ่ายขาย ฝ่ายบริการ และลูกค้า	4.07	0.746	มาก
5	การรับส่งข้อมูลด้านคำสั่งซื้อที่ความถูกต้อง	4.06	0.743	มาก
6	ธุรกิจมีการจัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการของลูกค้าได้ทันที	4.11	0.698	มาก
รวม		4.06		มาก

จากตารางที่ 31 การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาด้านการติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ การดำเนินธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างผู้ขายวัตถุดิบและลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.689 ธุรกิจมีการจัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทันที มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.698 ธุรกิจมีการสื่อสารร่วมกันระหว่างฝ่ายขาย ฝ่ายบริการและลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.746 การรับส่งข้อมูลด้านคำสั่งซื้อที่ความถูกต้อง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.743 ธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.709 และมีการประยุกต์ระบบสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.790

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างของข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม ด้วยสถิติ t-test ส่วนการระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ด้วยสถิติ f-test ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 32 การทดสอบความแตกต่างด้านเพศกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

เพศ	จำนวน	t-test for Equality of Means			
		Mean	S.D.	t	Sig.* (2-tailed)
ชาย	112	4.11	0.408	0.885	0.377
หญิง	288	4.15	0.394	0.898	0.370
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา เท่ากับ 4.11 ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ Independent-Sample t-Test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 การทดสอบความแตกต่างด้านอายุกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	5	0.934	0.187	1.181	0.318
ภายในกลุ่ม	395	62.370	0.158		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 33 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 การทดสอบความแตกต่างด้านสถานภาพการสมรสกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	2	0.435	0.218	1.375	0.254
ภายในกลุ่ม	398	62.868	0.158		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 การทดสอบความแตกต่างด้านระดับการศึกษาที่มีต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	6	1.383	0.231	1.463	0.190
ภายในกลุ่ม	394	61.921	0.158		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 35 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 การทดสอบความแตกต่างของอำเภอที่ทำธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	7	3.159	0.451	2.941	0.005
ภายในกลุ่ม	393	60.145	0.153		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 36 จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอำเภอที่ทำธุรกิจแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ดังตารางที่ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำธุรกิจในอำเภอกรงปินังและอำเภอรามันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบรายคู่ของอำเภอที่ทำธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

อำเภอ	\bar{X}	เมือง	เบตง	กรงปินัง	กาบัง	ธารโต	บันนังสตา	ยะหา	รามัน
		4.19	4.20	3.83	4.08	4.12	4.08	4.07	4.21
เมือง	4.19	-	1.00	0.07	0.95	0.99	0.98	0.79	1.00
เบตง	4.20	-	-	0.15	0.97	0.99	0.98	0.91	1.00
กรงปินัง	3.83	-	-	-	0.63	0.40	0.77	0.61	0.04*
กาบัง	4.08	-	-	-	-	1.00	1.00	1.00	0.90
ธารโต	4.12	-	-	-	-	-	1.00	0.99	0.98
บันนังสตา	4.08	-	-	-	-	-	-	1.00	0.96
ยะหา	4.07	-	-	-	-	-	-	-	0.64
รามัน	4.21	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 38 การทดสอบความแตกต่างของระยะเวลาที่ทำธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	2	0.089	0.045	0.281	0.755
ภายในกลุ่ม	398	63.215	0.195		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 38 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ทำธุรกิจแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 การทดสอบความแตกต่างของขนาดธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	3	0.217	0.072	0.455	0.714
ภายในกลุ่ม	397	63.038	0.159		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 39 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 การทดสอบความแตกต่างของประเภทของธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	2	0.149	0.075	0.468	0.626
ภายในกลุ่ม	398	63.155	0.159		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประเภทของธุรกิจแตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 การทดสอบความแตกต่างของรายได้ของธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.*
ระหว่างกลุ่ม	3	2.173	0.724	4.692	0.003
ภายในกลุ่ม	397	61.131	0.154		
รวม	400				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 41 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Oneway Analysis of Variance พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของธุรกิจแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ดังตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของธุรกิจน้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน และ 10,001-20,000 บาท/เดือน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบรายค่าของรายได้ของธุรกิจกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

รายได้	\bar{X}	น้อยกว่า 10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	ตั้งแต่ 30,001
		บาท/เดือน	บาท/เดือน	บาท/เดือน	บาท/เดือนขึ้นไป
		4.05	4.19	4.20	4.02
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	4.05	-	0.01*	0.06	0.99
10,001 - 20,000 บาท/เดือน	4.19	-	-	0.99	0.36
20,001 - 30,000 บาท/เดือน	4.20	-	-	-	0.36
ตั้งแต่ 30,001 บาท/เดือน ขึ้นไป	4.02	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 43 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สมมติฐาน	ยอมรับ/ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1	เพศที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2	อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3	สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4	ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ

ตารางที่ 43 (ต่อ)

	สมมติฐาน	ยอมรับ/ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 5	อำเภอที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 6	ระยะเวลาที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 7	ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 8	ประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 9	รายได้ของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา เพื่อศึกษา กิจกรรม โลจิสติกส์และนำเสนอแนวทางการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัด ยะลา สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลและข้อมูลลักษณะทางธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.0 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.8 อายุ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 อายุ 20 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.0 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 69.3 โสด คิดเป็นร้อยละ 22.5 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.4 - ม.6) คิดเป็นร้อยละ 27.8 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) คิดเป็นร้อยละ 23.3 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.8 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.0 ปวช./ปวส. คิดเป็นร้อยละ 8.5 อยู่ในอำเภอรามัน คิดเป็นร้อยละ 24.3 อำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 20.8 อำเภอยะหา คิดเป็นร้อยละ 16.8 อำเภอธารโต คิดเป็นร้อยละ 10.5 ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีระยะเวลาที่ทำธุรกิจ 3 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีขนาดเล็ก (เงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท) คิด เป็นร้อยละ 81.8 ขนาดกลาง (เงินลงทุน 20 - 200 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 9.5 ประเภทของธุรกิจ เจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 91.3 ธุรกิจห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รายได้น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รายได้ 20,001 - 30,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.5

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ใน จังหวัดยะลา

จากการวิเคราะห์การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา พบว่า

1. ด้านการบริการลูกค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ การให้บริการส่งสินค้าไปในพื้นที่ มีระดับความคิดเห็น

มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.801 สินค้าที่ได้รับครบถ้วนตามคำสั่งซื้อ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.670 ธุรกิจมีการให้ข้อมูลสำหรับรายละเอียดในการสั่งซื้ออย่างครบถ้วน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการที่ดี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.655 และสินค้าที่จัดส่งจากผู้ขายได้รับตรงตามเวลา มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.632

2. ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ สามารถส่งมอบสินค้าได้อย่างถูกต้อง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.623 สินค้าสามารถติดตามสถานะและให้ข้อมูลไปยังลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.651 ระบบการสั่งซื้อสามารถติดตามและมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.628 และมีการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหาร มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.908

3. ด้านการพยากรณ์ความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.641 ธุรกิจมีการประเมินยอดขายในแต่ละช่วงเวลาหรือช่วงฤดูกาล มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.680 มีการสำรวจตลาดจากการสอบถามลูกค้าเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.701 การดำเนินธุรกิจมีสภาพคล่องในการวางแผนสำหรับการซื้อของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.689 และพนักงานมีจำนวนเพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.704

4. ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.648 สามารถจัดเก็บสินค้าเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.622 มีปริมาณสินค้าสอดคล้องกับเงิน

ลงทุนในการทำธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.676 สามารถใช้สินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 สินค้ามีการหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว โดยมีสินค้าคงค้างในปริมาณน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.644 และสินค้ามีปริมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.681

5. ด้านการขนส่งโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจเลือกใช้รูปแบบการจัดส่งสินค้าที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.698 มีการวางแผนการจัดส่งสินค้ารายวัน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.681 ดำเนินการจัดการใบควบคุมในการจัดส่งสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.677 มีการแก้ไขปัญหาจากการส่งคืนสินค้าได้อย่างรวดเร็ว มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.712 ธุรกิจมีการจัดส่งสินค้าแบบรายเดือนและรายวัน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.695 รายงานสถานะประจำวัน เช่น รายงานการจัดส่งรายงาน การจัดรายงานเอกสารสำคัญ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.756 และมีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามการจัดส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.756

6. ด้านการบริหารคลังสินค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจบริหารคลังสินค้าด้วยรูปแบบศูนย์กระจายสินค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.706 เนื้อที่ในการบริหารคลังสินค้ามีลักษณะการใช้งานได้เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.685 ธุรกิจสามารถใช้คลังสินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่ม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.723 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือยกขนที่จำเป็นมีเพียงพอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.708 และคลังสินค้าทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบเพื่อการผลิต มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.680

7. ด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ การกำหนดเวลาและช่องทางในการรับคืนสินค้ามีความ

ชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.685 สินค้าจะได้รับการตรวจสอบภายหลังรับคืนอย่างละเอียดทุกครั้ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 ธุรกิจมีข้อกำหนดในการรับคืนสินค้าที่ครอบคลุมและรายละเอียดที่ชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.687 สินค้ามีรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลในการรับคืนที่ครบถ้วน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.691 ลูกค้าจะได้รับเงินคืนทุกครั้งหลังจากสินค้ามีปัญหา มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.647 ธุรกิจจะรับคืนสินค้าทุกกรณีที่มีการส่งไปผิดรายการ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.699 และธุรกิจมีการบริหารต้นทุนจากการรับคืนสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.717

8. ด้านการจัดซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจมีสินค้า วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้โดยไม่ขาดสภาพคล่อง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.722 ธุรกิจได้รับสินค้าในเวลาอันสมควร มีคุณภาพถูกต้องและปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.690 ธุรกิจมีการตรวจสอบผู้ขายสินค้ารายอื่นที่มีข้อเสนอดีกว่า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.722 การดำเนินธุรกิจมีการรวมกลุ่มกับผู้ขายด้วยกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองจากผู้ขายรายใหญ่ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.714 สินค้าคงเหลือของธุรกิจมีไม่มากจนเกินไป มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.715 ธุรกิจเลือกซื้อวัตถุดิบที่มีมาตรฐานมาใช้และมีการรักษาสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้ขายวัตถุดิบ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.699 ธุรกิจมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อที่มีความเปลี่ยนแปลง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.735 และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดซื้อ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.825

9. ด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ธุรกิจมีการวางแผนในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.719 การดำเนินธุรกิจมีการวางแผนในการผลิตและจัดหาสินค้าที่เหมาะสม มีระดับความคิดเห็น

มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.692 ความคลาดเคลื่อนระหว่างการผลิตจริงกับแผนการผลิตสินค้ามีเพียงเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 มีการปรับปรุงระบบการผลิตสินค้าอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.727 สินค้ามีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและมีการสำรองสินค้าเมื่อเกิดปัญหา มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.749 การวางแผนการผลิตสินค้าสอดคล้องกับแผนการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 และธุรกิจมีการวางแผนกำลังสำรองในการผลิตสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.730

10. ด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสมในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.643 สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.657 ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีผลต่อที่ตั้งและคลังสินค้าไม่สูงมาก มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.672 การขนส่งสินค้ามีความสะดวกจากทำเลที่ตั้งและคลังสินค้าของธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.735 ธุรกิจใช้การเช่าทำเลที่ตั้งและคลังสินค้าแทนการซื้อขาด มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.706 และปัจจัยด้านแรงงานส่งผลต่อทำเลที่ตั้งและคลังสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.770

11. ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ การดำเนินธุรกิจมีการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 มีการจัดแผนงานต่าง ๆ ให้ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบที่กำหนด มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.716 ทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.725 ธุรกิจมีสินค้าคงเหลือจากการผลิตเป็นจำนวนน้อย มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.727 มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตมาใช้เท่าที่จำเป็น มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.703 สามารถใช้ประโยชน์จากการจัดพื้นที่ใช้สอยได้อย่าง มีระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.726 และธุรกิจให้ความสำคัญในการวางแผนการผลิตสินค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.734

12. ด้านการบรรจุภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ สินค้ามีคุณภาพและสะดวกในการขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.652 วัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชนิดและลักษณะของสินค้า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.637 วัสดุที่ใช้สามารถปกป้องรักษาคุณภาพสินค้าและง่ายต่อการขนส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.678 การบรรจุภัณฑ์สร้างคุณค่าทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้สูงขึ้นได้ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.746 ลักษณะของบรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันความเสียหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.668 เครื่องหมายยี่ห้อ ตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนบรรจุภัณฑ์ช่วยให้ลูกค้ารายใหญ่รู้จักสินค้าได้มากขึ้น มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.737 และธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์แบบใหม่อยู่เสมอ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.803

13. ด้านการติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงข้อมูลดังนี้ การดำเนินธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างผู้ขายวัตถุดิบและลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.689 ธุรกิจมีการจัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทันที มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.698 ธุรกิจมีการสื่อสารร่วมกันระหว่างฝ่ายขาย ฝ่ายบริการและลูกค้า มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.746 การรับส่งข้อมูลด้านคำสั่งซื้อที่ความถูกต้อง มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.743 ธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.709 และมีการประยุกต์ระบบสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.790

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยของการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยของการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน สำหรับลักษณะของธุรกิจ ได้แก่ ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ และประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน ขณะที่อำเภอที่ทำธุรกิจ และรายได้ของธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกัน โดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า มีเพียงด้านละ 1 คู่ ที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการ โลจิสติกส์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการกระจายสินค้า ปัจจัยด้านการจัดการสินค้าคงคลัง และปัจจัยด้านการจัดการการขนส่ง ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทและความสำคัญที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์ คือ ผู้ประกอบการมีการใช้ระบบ โลจิสติกส์เพื่อใช้ในการลดต้นทุน การยกระดับคุณภาพของสินค้าและการให้บริการแก่ลูกค้า และที่สำคัญมีการใช้ระบบ โลจิสติกส์เพื่อสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย เจริญชัย วีระกิตติ์ เสาร่ม และนิสารัตน์ โขย. (2560) ซึ่งพบว่า การจัดการ โลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันได้เพิ่มสูงขึ้น โดยวัตถุประสงค์หลักของการจัดการ โลจิสติกส์ มี 2 ประเภท คือ เพื่อลดต้นทุนรวมและสามารถตอบสนองความต้องการที่ไม่คงที่ของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจะบรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการข้างต้นนั้น ลำดับแรกต้องวิเคราะห์ว่า ในปัจจุบันธุรกิจมีการแข่งขันในระดับใดของตลาด คือ เป็นผู้ผลิตสินค้า ผู้นำด้านราคา ผู้นำด้านบริการ หรือผู้นำด้านราคาและบริการ หลังจากวิเคราะห์ได้แล้วจึงวางแผนและบริหารจัดการกิจกรรมหลักด้านโลจิสติกส์ ทั้ง 13 กิจกรรม ได้แก่ การบริการลูกค้า กระบวนการ สั่งซื้อสินค้า การพยากรณ์ความต้องการสินค้า การจัดซื้อ การจัดการสินค้าคงคลัง การขนส่ง การบริหารคลังสินค้า การจัดการ โลจิสติกส์ย้อนกลับ การสนับสนุนด้านอะไหล่และบริการ การเลือกที่ตั้งโรงงานและ

คลังสินค้า การขนถ่ายวัตถุดิบ การบรรจุภัณฑ์ และการติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ ซึ่งหากมีการวางแผนดำเนินการและควบคุมกิจกรรมดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา โพธิ์ดี และจิตติมา กันตนามัลลกุล (2559) ซึ่งพบว่า การจัดการโลจิสติกส์ของธุรกิจไป๋ไ่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีต้นทุนโลจิสติกส์ส่วนใหญ่คือต้นทุนการสูญเสียจากการแตกรั่วของสินค้าในขั้นตอนต่าง ๆ ของการเคลื่อนย้ายผลผลิต รองลงมาคือต้นทุนการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตามทั้งเกษตรกรและพ่อค้าส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการสูญเสียของผลผลิต โดยทั้งเกษตรกรและพ่อค้าส่วนใหญ่ระบุว่า การสูญเสียของผลผลิตเป็นปัญหาในระดับน้อยหรือไม่มีปัญหา ซึ่งหากผู้ประกอบการเห็นความสำคัญของปัญหานี้และทำการปรับปรุงแก้ไขก็จะช่วยลดความสูญเสียและทำให้ธุรกิจได้รับผลกำไรมากขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของภฤศญา ปิยนุสรณ์ (2561) ซึ่งพบว่า การศึกษาโลจิสติกส์เพื่อส่งเสริมธุรกิจส่งออกสินค้าชายแดนด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางถนนให้มีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่ง มุ่งเน้นการพัฒนาแรงงานให้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และเสริมสร้างทักษะภาษาให้กับแรงงาน มีการการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนเพื่อเป็นพันธมิตรทางการค้าและการบริการเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนในพื้นที่ และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบโลจิสติกส์ทั้งในและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น

สรุปการอภิปรายการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา สามารถนำกิจกรรมโลจิสติกส์ในด้านการรวบรวม จัดหา เคลื่อนย้าย จัดเก็บและจัดส่งจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดบริโภค โดยมีประโยชน์คือลดต้นทุน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแข่งขัน เป็นกระบวนการและขั้นตอนร่วมกับฝ่ายงานอื่น จะช่วยให้สามารถลดต้นทุนได้ ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรคุ้มค่า เกิดเป็นความแตกต่างในการให้บริการลูกค้า สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า มีความรวดเร็วในการสื่อสาร จะช่วยให้ธุรกิจเจริญเติบโตก้าวหน้า และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเพื่อให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

1. ผู้ประกอบการควรวางแผนด้านคำสั่งซื้อโดยแบ่งเวลาออกเป็นช่วงเช้าและช่วงบ่าย หลังจากนั้นจึงทำการสรุปและรวบรวมคำสั่งซื้อจากลูกค้าเพื่อใช้สำหรับเตรียมการจัดส่งสินค้าต่อไป
2. ผู้ประกอบการควรมีการเก็บข้อมูลของสินค้าในแต่ละวันเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ยอดขายและคำสั่งซื้อ รวมทั้งช่วยให้ลดการนำเสียของสินค้าที่ยังค้างอยู่ได้

3. ผู้ประกอบการควรเก็บข้อมูลย้อนหลังของสินค้าที่ขายเพื่อที่สามารถตั้งสินค้าพอดีกับยอดขายมีความเหมาะสมกับปริมาณความต้องการในแต่ละวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลและประวัติของผู้ประกอบการเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยสำหรับผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งใช้สำหรับการวางแผนเพื่อพัฒนาและให้ความรู้ด้านการ โลจิสติกส์สำหรับผู้ประกอบการเนื้อไก่

2. การพัฒนาความรู้การจัดการ โลจิสติกส์ในกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับผู้ประกอบการเนื้อไก่ ควรใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมจากผู้ประกอบการเนื้อไก่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการเนื้อไก่

1. การจัดการปัจจัยการผลิต ผู้ประกอบการควรมีการจัดการที่ดีตั้งแต่การวางแผนการตั้งชื่อปัจจัยการผลิตในปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ เก็บรักษาปัจจัยการผลิตภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม หมุนเวียนการใช้ปัจจัยการผลิตตามลำดับของการเข้า-ออก มีการสุ่มตรวจคุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของปัจจัยการผลิตเป็นระยะจะช่วยลดต้นทุน

2. การพยากรณ์ความต้องการ เนื่องจากสินค้าเนื้อไก่มีความสำคัญด้านการรักษาความสด ดังนั้นการปฏิบัติของฟาร์ม คือ ต้องจัดจำหน่ายสินค้าให้หมด โดยเก็บรักษาไว้น้อยที่สุด ส่วนการเก็บในห้องเย็นจะใช้ในช่วงที่มีกำลังการผลิตเพิ่มเกินความต้องการของตลาดจึงต้องเก็บเนื้อไก่ไว้ในห้องเย็น ซึ่งในแหล่งที่มีห้องเย็นให้บริการเก็บรักษาเนื้อไก่

3. การติดต่อสื่อสารในการดำเนินงาน ผู้ประกอบการธุรกิจเนื้อไก่ผู้ประกอบการควรใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารให้มากที่สุด เช่น การใช้เครือข่ายโซเชียลมีเดีย เพื่อตรวจสอบด้านราคาจำหน่าย มีการรวมกลุ่มกันตั้งชมรม สมาคม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจุดประสานงานด้านราคาเนื้อไก่

4. การจัดการผลผลิตเนื้อไก่ การเคลื่อนย้ายเนื้อไก่ในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วยความระมัดระวังจะช่วยลดความเสียหายลงได้ เช่น ฟาร์มใหญ่ที่ใช้ระบบสายพานลำเลียงเนื้ออัด โนมัตติจะลดปัญหาเนื้อไก่ชำ อย่างไรก็ตามก็ดีผู้ประกอบการยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ หากผู้ประกอบการเห็นความสำคัญของปัญหานี้และทำการปรับปรุงแก้ไขจะช่วยลดความสูญเสียลงได้ ส่วนการเก็บรักษาเนื้อไก่จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ

5. การขนส่ง ในการขนส่งเนื้อไก่หากผู้ประกอบการสามารถใช้รถห้องเย็นที่ควบคุมอุณหภูมิได้จะเป็นพัฒนาการสำคัญของธุรกิจเนื้อไก่ที่แสดงถึงแนวโน้มของระบบคุณภาพ

6. การบริการลูกค้า ปัจจุบันการขายเนื้อไก่ระบบร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) จะมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื้อไก่รูปแบบใหม่ ๆ การทำตราผลิตภัณฑ์ ใช้บรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม ซึ่งอาจจัดเป็นการบริการลูกค้าได้ทางหนึ่งเพื่อดึงดูดใจให้ผู้บริโภคได้ซื้อสินค้ามากขึ้น นอกจากนี้หากผู้ประกอบการสามารถแสดงให้เห็นถึงการรักษาคุณภาพเนื้อไก่ตั้งแต่การผลิตจนถึงมือผู้บริโภค โดยมีเครื่องหมายรับรองคุณภาพจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของธุรกิจ และเป็นการแสดงความรับผิดชอบของผู้ผลิตหรือผู้ค้าต่อผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานภาครัฐ

1. สนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการธุรกิจเนื้อไก่ โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ควรสนับสนุนการรวมตัวของผู้ประกอบการเนื้อไก่ นอกจากนี้หากหน่วยงานในท้องถิ่นสามารถให้การสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นก็จะช่วยให้มีการรวมกลุ่มกันได้ง่ายขึ้น เช่น การสนับสนุนงบประมาณตามโครงการพัฒนาจังหวัด เพื่อสร้างโรงงานอาหารสัตว์ของกลุ่ม
2. ภาครัฐหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางแก้ไขออกกฎควบคุมฟาร์มในแต่ละพื้นที่ให้มีกฎเฉพาะในพื้นที่เพื่อความเหมาะสมกับผู้ผลิต
3. ภาครัฐหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการอบรมส่งเสริมการเลี้ยงไก่เนื้อ เพื่อให้ความรู้กับผู้ผลิตให้ถูกต้องและเพื่อพัฒนาให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น
4. ควรให้ภาครัฐหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไก่เนื้อ
5. ภาครัฐควรส่งเสริมการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ เพื่อเป็นการขยายตลาดใหม่สำหรับโอกาสของผู้ประกอบการสำหรับการค้าชายแดน
6. โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการขนส่งควรมีความพร้อมและความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ บัวศิริ. (2557). การศึกษาระบบการจัดการโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะในจังหวัดสตูล (รายงานการวิจัย). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2560). ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2561, จากเว็บไซต์:
<http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2561/strategy01.pdf>.
- กิจกรรมหลักด้าน โลจิสติกส์. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2561, จากเว็บไซต์:
<http://www.lopburi.go.th/logistic.htm>
- กิตติชัย เจริญชัย วีระกิตต์ เสาร่ม และ นิศารัตน์ โชติเชย. (2560). รูปแบบการจัดการโลจิสติกส์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 6(2), 571-586.
- จำเริญ เชื้อนแก้ว. (2560). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับธุรกิจอาหารฮาลาล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 11(1), 9-19.
- ภฤศญา ปิยนุสรณ์. (2561). การศึกษาโลจิสติกส์เพื่อส่งเสริมธุรกิจส่งออกสินค้าชายแดนด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน, 4(2), 56-68.
- โลจิสติกส์. (2554). สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์:
<http://oknation.nationtv.tv/blog/newe/2011/01/31/entry-1>
- โลจิสติกส์คืออะไร. (2561). สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์:
<http://www.ultimatelogistics.co.th/โลจิสติกส์-คืออะไร>
- โลจิสติกส์คืออะไร. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์:
<https://palletplus.info/logistics> โลจิสติกส์/
- วัชระ แลน้อย, วีรพงษ์ ก้นแก้ว, กฤตภาค บูรณวิทย์ และบรรจง อาจคำ. (2559). ระบบการเลี้ยงและศักยภาพในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในจังหวัดพะเยา. วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต, 4(1), 137-145.
- วิวัฒนาการของระบบโลจิสติกส์. (2562). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์:
<https://www.blockdit.com/posts/5c7bba0630d7d21e66bccff>.

- ศรายุทธ ตรียศิลาพันธ์. (2554). ความสัมพันธ์ห่วงโซ่อุปทานระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อในอุตสาหกรรมอาหารจังหวัดนครราชสีมา (รายงานการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศิริสรณ์เจริญ กมลลัมสกุล, ทวี วีระเกียรติศักดิ์, ดวงพร กิจอาทร และสุรณา เตชะธีระปรีดา. (2560). การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานข้าวจังหวัดนครราชสีมา: สถานการณ์ปัจจุบัน ความเชื่อมโยง ปัญหา และแนวทางการพัฒนา. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 12 (2), 119-143.
- เศรษฐภูมิ เกชาวารี และณัฏภัทรศญา เศรษฐโชติสมบัติ. (2558). การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรม SMEs ในประเทศไทย. วารสารวิชาการ วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ., 8(2), 124-135.
- สมนึก แก้ววิไล และมาเรียม นะมิ. (2558). การศึกษามาตรฐานการจัดการโซ่อุปทาน การกระจายสินค้าและการตลาดอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์แปรรูปฮาลาลในประเทศไทยเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา. (2561). การเกษตรจังหวัดยะลา. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2561, จากเว็บไซต์: http://www.yala.doae.go.th/upgrade_381/
- สำนักงานจังหวัดยะลา. (ม.ป.ป.). ประวัติจังหวัดยะลา. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2560, จากเว็บไซต์: <http://www.yala.go.th/content/history>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. (2562). โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทย ปี 2559 - 2562 (มกราคม - มีนาคม). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: <http://tradereport.moc.go.th/Report/Default.aspx?Report=ExportStructure&Lang=Th>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. (2562). ตลาดส่งออกสำคัญของไทย ปี 2559 - 2562 (มกราคม - มีนาคม). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: <http://tradereport.moc.go.th/Report/Default.aspx?Report=CountryRank&Lang=Th&imexType=1>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. (2562). สินค้าส่งออกสำคัญของไทยตามโครงสร้างสินค้าส่งออกโลก ปี 2559 - 2561. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: <http://tradereport.moc.go.th/Report/Default.aspx?Report=MenucomRecode&ImExType=1&Lang=Th>.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา. (2559). สถิติการค้าชายแดนไทยมาเลเซีย พ.ศ. 2555-2558. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: <http://www.dit.go.th/region/YALA/Content?id=509>.

- สุทธิวรรณ สัจวร และจิรัตน์ ชีระวราพฤษย์. (2555). ต้นทุนโซ่อุปทานของปลาสามฝัก : กรณีศึกษา OTOP อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร MUT, 9(1), 84-97.
- อัจฉรา โพธิ์ดี และจิตติมา กันตนามัลลกุล. (2559). การจัดการ โลจิสติกส์ของธุรกิจไข่ไก่ในจังหวัด ฉะเชิงเทรา. วารสารการเกษตร, 32(2), 223-234.
- Boudahri, F., Bennekrouf, M., & Sari, Z. (2011). Optimization and Design of the Transportation Network of Agri-Foods Supply Chain : Application Chicken Meat. **International Journal of Advance Engineering Sciences and Technologies**, 11(1), 213-220.
- Cochran, W.G. (1953). Sampling Techniques. New York: John Wiley & Sons. Inc.
- Heft-Neal, S., Otte, J., Pupphavessa, W., Roland-Holst, D., Sudsawasd, S. and Zilberman, D. (2008). Supply Chain Auditing for Poultry Production in Thailand (Research Report). California: Rural Development Research Consortium, The University of California.
- Putri, W. R., Samsudin, M., Rianto, E. & Susilowati, I. (2017). Consumer' Willingness to Pay for Halal Labelled Chicken Meat. **Jounal Dinamika Manajemen**, 8(1), 122 – 133.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, 2, 49-60.
- Tippaawong, K.Y., Sopadang, A., & Patitad, P. (2013). Improving Warehouse Layout Design of a Chicken Slaughterhouse using Combined ABCClass Based and Optimized Allocation Techniques. **Proceeding of the World Congress on Enineering 2013 Vol. 1, WEC 2013**, July 3 -5, 2013, London, U.K, pp.58-66.
- Turner, R. C. & Carlson, L. (2003). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. **International Journal of Testing**, 3(2), 163-171.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา

LOGISTICS MANAGEMENT OF ENTREPRENEURS CHICKEN MEAT IN
YALA PROVINCE

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา” ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา โดยนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการต่อตามขั้นตอนของการวิจัย ซึ่งข้อมูลที่ท่านให้นี้จะถูกเก็บเป็นความลับ
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และกรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลที่ได้รับจากท่านในครั้งนี้จะเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการใช้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา ให้มีการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมโลจิสติกส์เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในสภาวะการแข่งขันของธุรกิจในปัจจุบัน

4. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่

ในจังหวัดยะลา

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นายวุฒิชัย คงยัง

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ	☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ	☐ น้อยกว่า 20 ปี ☐ 20-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ 51-60 ปี ☐ 61 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพการสมรส	☐ โสด ☐ สมรส ☐ หม้าย/หย่าร้าง
4. ระดับการศึกษา	☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) ☐ ปวช./ปวส. ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี ☐ อื่น (โปรดระบุ)
5. อำเภอที่ทำธุรกิจ	☐ เมือง ☐ เบตง ☐ กรงปินัง ☐ กาบัง ☐ ธารโต ☐ บันนังสตา ☐ ยะหา ☐ รามัน
6. ระยะเวลาที่ทำธุรกิจ	☐ 1 - 3 ปี ☐ 3 - 5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
7. ขนาดของธุรกิจ	☐ ขนาดเล็ก (เงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท) ☐ ขนาดย่อม (เงินลงทุน 10-20 ล้านบาท) ☐ ขนาดกลาง (เงินลงทุน 20-200 ล้านบาท) ☐ ขนาดใหญ่ (เงินลงทุน 200 ล้านบาทขึ้นไป)
8. ประเภทของธุรกิจ	☐ เจ้าของคนเดียว ☐ ห้างหุ้นส่วน ☐ บริษัทจำกัด ☐ อื่น (โปรดระบุ)
9. รายได้ของธุรกิจ	☐ น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน ☐ 10,001- 20,000 บาท / เดือน ☐ 20,001 - 30,000 บาท / เดือน ☐ ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
 โลจิสติกส์ ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การบริการลูกค้า (Customer Service)					
1.1 มีการให้บริการส่งสินค้าไปในพื้นที่					
1.2 ธุรกิจมีการให้ข้อมูลสำหรับรายละเอียดในการสั่งซื้ออย่างครบถ้วน					
1.3 สินค้าที่จัดส่งจากผู้ขายได้รับตรงตามเวลา					
1.4 ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการที่ดี					
1.5 สินค้าที่ได้รับครบถ้วนตามคำสั่งซื้อ					
2. การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ (Order Processing)					
2.1 สินค้าสามารถติดตามสถานะและให้ข้อมูลไปยังลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว					
2.2 สามารถส่งมอบสินค้าได้อย่างถูกต้อง					
2.3 ระบบการสั่งซื้อสามารถติดตามและมีประสิทธิภาพ					
2.4 มีการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการคำสั่งซื้อได้อย่างเป็นระบบ					
3. การพยากรณ์ความต้องการ (Demand Forecasting)					
3.1 ธุรกิจมีการประเมินยอดขายในแต่ละช่วงเวลาหรือช่วงฤดูกาล					
3.2 มีการสำรวจตลาดจากการสอบถามลูกค้าเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ					
3.3 ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า					
3.4 การดำเนินธุรกิจมีสภาพคล่องในการวางแผนสำหรับการซื้อของลูกค้า					
3.5 พนักงานมีจำนวนเพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจ					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
โลจิสติกส์ ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management)					
4.1 ธุรกิจสามารถบริหารจัดการสินค้าอย่างเป็นระบบ					
4.2 สามารถจัดเก็บสินค้าเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า					
4.3 สินค้ามีการหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว โดยมีสินค้าคงค้างในปริมาณน้อย					
4.4 ปริมาณสินค้าสอดคล้องกับเงินลงทุนในการทำธุรกิจ					
4.5 สินค้ามีปริมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ					
4.6 สามารถใช้สินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการดำเนินธุรกิจ					
5. การขนส่ง (Transportation)					
5.1 ธุรกิจเลือกรูปแบบการจัดส่งสินค้าที่เหมาะสม					
5.2 มีการวางแผนการจัดส่งสินค้ารายวัน					
5.3 ดำเนินการจัดทำใบควบคุมในการจัดส่งสินค้า					
5.4 มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามการจัดส่ง					
5.5 รายงานสถานะประจำวัน เช่น รายงานการจัดส่ง รายงานการจัดรถ รายงานเอกสารสำคัญ					
5.6 ธุรกิจมีการจัดส่งสินค้าแบบรายเดือนและรายวัน					
5.7 มีการแก้ไขปัญหาจากการส่งคืนสินค้าได้อย่างรวดเร็ว					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
โลจิสติกส์ ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. การบริหารคลังสินค้า (Warehousing and Storage)					
6.1 ธุรกิจบริหารคลังสินค้าด้วยรูปแบบศูนย์กระจายสินค้า					
6.2 เนื้อที่ในการบริหารคลังสินค้ามีลักษณะการใช้งานได้เหมาะสม					
6.3 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือยกขนที่จำเป็นมีเพียงพอ					
6.4 คลังสินค้าทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบเพื่อการผลิตและจัดส่งไปยังลูกค้า					
6.5 ธุรกิจสามารถใช้คลังสินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่ม					
7. โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics)					
7.1 ธุรกิจมีข้อกำหนดในการรับคืนสินค้าที่ครอบคลุมและรายละเอียดที่ชัดเจน					
7.2 สินค้ามีรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลในการรับคืนที่ครบถ้วน					
7.3 สินค้าจะได้รับการตรวจสอบภายหลังรับคืนอย่างละเอียดทุกครั้ง					
7.4 ธุรกิจมีการบริหารต้นทุนจากการรับคืนสินค้า					
7.5 ลูกค้าจะได้รับเงินคืนทุกครั้งหลังจากสินค้ามีปัญหา					
7.6 การกำหนดเวลาและช่องทางในการรับคืนสินค้ามีความชัดเจน					
7.7 ธุรกิจจะรับคืนสินค้าทุกกรณีที่มีการส่งไปผิดรายการ					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา
(ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. การจัดซื้อ (Purchasing)					
8.1 ธุรกิจมีสินค้า วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ไว้ใช้โดยไม่ขาดสภาพคล่อง					
8.2 ธุรกิจได้รับสินค้าในเวลาอันสมควร มีคุณภาพถูกต้องและปริมาณที่เหมาะสม					
8.3 สินค้าคงเหลือของธุรกิจไม่มากจนเกินไป					
8.4 ธุรกิจมีการตรวจสอบผู้ขายสินค้ารายอื่นที่มีข้อเสนอดีกว่า					
8.5 การดำเนินธุรกิจมีการรวมกลุ่มกับผู้ขายด้วยกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองจากผู้ขายรายใหญ่					
8.6 ธุรกิจมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อที่มีความเปลี่ยนแปลง					
8.7 ธุรกิจเลือกซื้อวัตถุดิบที่มีมาตรฐานมาใช้และมีการรักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้ขายวัตถุดิบ					
8.8 มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดซื้อ					
9. การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ (Part and Service Support)					
9.1 ธุรกิจมีการวางแผนในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว					
9.2 สินค้ามีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและมีการสำรองสินค้าเมื่อเกิดปัญหา					
9.3 การดำเนินธุรกิจมีการวางแผนในการผลิตและจัดหาสินค้าที่เหมาะสม					
9.4 ความคลาดเคลื่อนระหว่างการผลิตจริงกับแผนการผลิตสินค้ามีเพียงเล็กน้อย					
9.5 การวางแผนการผลิตสินค้าสอดคล้องกับแผนการดำเนินธุรกิจ					
9.6 ธุรกิจมีการวางแผนกำลังสำรองในการผลิตสินค้า					
9.7 มีการปรับปรุงระบบการผลิตสินค้าอย่างสม่ำเสมอ					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
โลจิสติกส์ ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10. การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า (Plant and Warehouse Site Selection)					
10.1 ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสมในการดำเนินธุรกิจ					
10.2 สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่ตั้งและคลังสินค้ามีความเหมาะสม					
10.3 ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีผลต่อที่ตั้งและคลังสินค้าไม่สูงมาก					
10.4 ธุรกิจใช้การเช่าทำเลที่ตั้งและคลังสินค้าแทนการซื้อขาด					
10.5 ปัจจัยด้านแรงงานส่งผลกระทบต่อทำเลที่ตั้งและคลังสินค้า					
10.6 การขนส่งสินค้ามีความสะดวกจากทำเลที่ตั้งและคลังสินค้าของธุรกิจ					
11. การเคลื่อนย้ายวัสดุ (Material Handling)					
11.1 ธุรกิจมีสินค้าคงเหลือจากการผลิตเป็นจำนวนน้อย					
11.2 ทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
11.3 การดำเนินธุรกิจมีการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน					
11.4 มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตมาใช้เท่าที่จำเป็น					
11.5 ธุรกิจให้ความสำคัญในการวางแผนการผลิตสินค้า					
11.6 มีการจัดแผนงานต่างๆ ให้ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบที่กำหนด					
11.7 สามารถใช้ประโยชน์จากการจัดพื้นที่ใช้สอยได้อย่างเต็มที่					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
โลจิสติกส์ ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12. การบรรจุภัณฑ์ (Packaging)					
12.1 สินค้ามีคุณภาพและสะดวกในการขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า					
12.2 วัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชนิดและลักษณะของสินค้า					
12.3 วัสดุที่ใช้สามารถปกป้อง รักษาคุณภาพสินค้า และง่ายต่อการขนส่ง					
12.4 ลักษณะของบรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันความเสียหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง					
12.5 การบรรจุภัณฑ์สร้างคุณค่าทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้สูงขึ้นได้					
12.6 เครื่องหมาย ยี่ห้อ ตราสัญลักษณ์ต่างๆ บนบรรจุภัณฑ์ช่วยให้ลูกค้ารายใหม่รู้จักสินค้าได้มากขึ้น					
12.7 ธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์แบบใหม่อยู่เสมอ					
13. การติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ (Logistics Communications)					
13.1 การดำเนินการธุรกิจมีการสื่อสารระหว่าง ผู้ขายวัตถุดิบและลูกค้า					
13.2 ธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต					
13.3 มีการประยุกต์ระบบสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร					
13.4 ธุรกิจมีการสื่อสารร่วมกันระหว่างฝ่ายขาย ฝ่ายบริการและลูกค้า					
13.5 การรับส่งข้อมูลด้านคำสั่งซื้อมีความถูกต้อง					
13.6 ธุรกิจมีการจัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทันที					

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม

ผลการทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1. ผลการทดสอบ IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาการจัดการโลจิสติกส์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ปริมาณและประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977, Turner and Carlson, 2003) โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

- +1 คือ แน่ใจ ว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 คือ แน่ใจว่า คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า IOC \geq .50 หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC $<$.50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากนั้นนำมาหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6	0	+1	+1	2	0.667	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
1.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
1.4	0	+1	+1	2	0.667	ใช้ได้
1.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
3.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องข้อกำหนดกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ต่อ)

ข้อกำหนด	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
4.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
5.7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
6.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
7.7	0	+1	+1	2	0.667	ใช้ได้
8.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องข้อกำหนดกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ต่อ)

ข้อกำหนด	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
8.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
8.8	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
9.7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
10.1	0	+1	+1	2	0.667	ใช้ได้
10.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
10.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
10.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
10.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
10.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
11.7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ต่อ)

ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
12.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
12.7	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.1	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.2	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.3	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.4	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.5	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้
13.6	+1	+1	+1	3	1.000	ใช้ได้

2. ผลการทดสอบ Reliability

ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try Out) เพื่อแสดงความเชื่อถือได้ (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ ในแต่ละตอนของการศึกษาของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ คำถามที่ใช้มีความเหมาะสมหรือไม่ ยากหรือง่ายต่อความเข้าใจ จากนั้นนำแบบสอบถามในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มาทดสอบหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้วิธีการวิหาคความเชื่อมั่นสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ

α	คือ	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	คือ	จำนวนข้อ
S_i^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของรายการแต่ละข้อ
S_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของทั้งฉบับ

ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาที่มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)	การแปลความหมายระดับความเที่ยง
> .9	ดีมาก
> .8	ดี
> .7	พอใช้
> .6	ค่อนข้างพอใช้
> .5	ต่ำ
\leq .5	ไม่สามารถรับได้

ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา (ภาพรวม)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา	Cronbach's alpha coefficient
1. การบริการลูกค้า (Customer Service)	
2. การดำเนินการตามคำสั่งซื้อ (Order Processing)	
3. การพยากรณ์ความต้องการ (Demand Forecasting)	
4. การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management)	
5. การขนส่ง (Transportation)	
6. การบริหารคลังสินค้า (Warehousing and Storage)	
7. โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics)	
8. การจัดซื้อ (Purchasing)	
9. การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ (Part and Service Support)	
10. การเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า (Plant and Warehouse Site Selection)	
11. การเคลื่อนย้ายวัสดุ (Material Handling)	
12. การบรรจุภัณฑ์ (Packaging)	
13. การติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ (Logistics Communications)	
รวม	.974

ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ใน
จังหวัดยะลา (รายด้าน)

ตัวแปร	Cronbach's alpha coefficient
A 1.1	.974
A 1.2	.974
A 1.3	.974
A 1.4	.974
A 1.5	.974
B 2.1	.974
B 2.2	.973
B 2.3	.973
B 2.4	.974
C 3.1	.974
C 3.2	.973
C 3.3	.973
C 3.4	.973
C 3.5	.973
D 4.1	.973
D 4.2	.973
D 4.3	.974
D 4.4	.973
D 4.5	.973
D 4.6	.973
E 5.1	.973
E 5.2	.973
E 5.3	.973
E 5.4	.973
E 5.5	.973
E 5.6	.973
E 5.7	.973

ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ใน
จังหวัดยะลา (รายด้าน) (ต่อ)

ตัวแปร	Cronbach's alpha coefficient
F 6.1	.973
F 6.2	.973
F 6.3	.973
F 6.4	.973
F 6.5	.973
G 7.1	.973
G 7.2	.973
G 7.3	.973
G 7.4	.973
G 7.5	.973
G 7.6	.973
G 7.7	.973
H 8.1	.973
H 8.2	.973
H 8.3	.973
H 8.4	.973
H 8.5	.973
H 8.6	.973
H 8.7	.973
H 8.8	.974
I 9.1	.973
I 9.2	.973
I 9.3	.973
I 9.4	.973
I 9.5	.973
I 9.6	.973
I 9.7	.973

ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ใน
จังหวัดยะลา (รายด้าน) (ต่อ)

ตัวแปร	Cronbach's alpha coefficient
J 10.1	.973
J 10.2	.973
J 10.3	.973
J 10.4	.973
J 10.5	.973
J 10.6	.973
K 11.1	.973
K 11.2	.973
K 11.3	.973
K 11.4	.973
K 11.5	.973
K 11.6	.973
K 11.7	.973
L 12.1	.973
L 12.2	.973
L 12.3	.973
L 12.4	.973
L 12.5	.973
L 12.6	.974
L 12.7	.974
M 13.1	.973
M 13.2	.973
M 13.3	.973
M 13.4	.973
M 13.5	.973
M 13.6	.973
รวม	.973

ภาคผนวก ค
ผลการประมวลผลด้วย SPSS

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

		เพศ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	112	28.0	28.0	28.0
	หญิง	288	72.0	72.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

		อายุ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 20 ปี	5	1.3	1.3	1.3
	20-30 ปี	76	19.0	19.0	20.3
	31-40 ปี	163	40.8	40.8	61.0
	41-50 ปี	97	24.3	24.3	85.3
	51-60 ปี	51	12.8	12.8	98.0
	61 ปีขึ้นไป	8	2.0	2.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

		สถานภาพการสมรส			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	90	22.5	22.5	22.5
	สมรส	277	69.3	69.3	91.8
	หม้าย/หย่าร้าง	33	8.3	8.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

		ระดับการศึกษา			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ประถมศึกษา	83	20.8	20.8	20.8
	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	93	23.3	23.3	44.0
	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)	111	27.8	27.8	71.8
	ปวช./ปวส.	34	8.5	8.5	80.3
	ปริญญาตรี	76	19.0	19.0	99.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	.5	.5	99.8
	อื่นๆ	1	.3	.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอำเภอที่ทำธุรกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เมือง	83	20.8	20.8	20.8
	เบตง	35	8.8	8.8	29.5
	กรงปินัง	18	4.5	4.5	34.0
	กาบัง	37	9.3	9.3	43.3
	ธารโต	42	10.5	10.5	53.8
	บันนังสตา	21	5.3	5.3	59.0
	ยะหา	67	16.8	16.8	75.8
	รามัน	97	24.3	24.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ทำธุรกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 3 ปี	103	25.8	25.8	25.8
	4-5 ปี	144	36.0	36.0	61.8
	มากกว่า 5 ปี	153	38.3	38.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ขนาดเล็ก (เงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท)	327	81.8	81.8	81.8
	ขนาดย่อม (เงินลงทุน 10-20 ล้านบาท)	33	8.3	8.3	90.0
	ขนาดกลาง (เงินลงทุน 21-200 ล้านบาท)	38	9.5	9.5	99.5
	ขนาดใหญ่ (เงินลงทุน 200 ล้านบาทขึ้นไป)	2	.5	.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เจ้าของคนเดียว	365	91.3	91.3	91.3
	ห้างหุ้นส่วน	21	5.3	5.3	96.5
	บริษัทจำกัด	14	3.5	3.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของธุรกิจ

		รายได้			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน	134	33.5	33.5	33.5
	10,001- 20,000 บาท / เดือน	173	43.3	43.3	76.8
	20,001 - 30,000 บาท / เดือน	74	18.5	18.5	95.3
	ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป	19	4.8	4.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบริการลูกค้า

ด้านการบริการลูกค้า			
	N	Mean	Std. Deviation
มีการให้บริการส่งสินค้าไปในพื้นที่	400	4.36	.801
ธุรกิจมีการให้ข้อมูลสำหรับรายละเอียดในการสั่งซื้ออย่างครบถ้วน	400	4.27	.690
สินค้าที่จัดส่งจากผู้ขายได้รับตรงตามเวลา	400	4.23	.632
ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการที่ดี	400	4.26	.655
สินค้าที่ได้รับครบถ้วนตามคำสั่งซื้อ	400	4.29	.670
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ

ด้านการดำเนินการตามคำสั่งซื้อ			
	N	Mean	Std. Deviation
สินค้าสามารถติดตามสถานะและให้ข้อมูลไปยังลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว	400	4.24	.651
สามารถส่งมอบสินค้าได้อย่างถูกต้อง	400	4.28	.623
ระบบการสั่งซื้อสามารถติดตามและมีประสิทธิภาพ	400	4.24	.628
มีการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการคำสั่งซื้อได้อย่างเป็นระบบ	400	3.89	.908
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการ
พยากรณ์ความต้องการ

ด้านการพยากรณ์ความต้องการ

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจมีการประเมินยอดขายในแต่ละช่วงเวลาหรือช่วงฤดูกาล	400	4.16	.680
มีการสำรวจตลาดจากการสอบถามลูกค้าเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ	400	4.13	.701
ธุรกิจเตรียมสินค้าไว้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของลูกค้า	400	4.19	.641
การดำเนินธุรกิจมีสภาพคล่องในการวางแผนสำหรับการซื้อของลูกค้า	400	4.13	.689
พนักงานมีจำนวนเพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจ	400	4.10	.704
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการ
บริหารสินค้าคงคลัง

ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจสามารถบริหารจัดการสินค้าอย่างเป็นระบบ	400	4.28	.648
สามารถจัดเก็บสินค้าเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า	400	4.20	.622
สินค้ามีการหมุนเวียนอย่างรวดเร็วโดยมีสินค้าคงค้างในปริมาณน้อย	400	4.10	.644
ปริมาณสินค้าสอดคล้องกับเงินลงทุนในการทำธุรกิจ	400	4.14	.676
สินค้ามีปริมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ	400	4.10	.681
สามารถใช้สินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการดำเนินธุรกิจ	400	4.13	.690
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการขนส่ง

ด้านการขนส่ง			
	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจเลือกใช้รูปแบบการจัดส่งสินค้าที่เหมาะสม	400	4.23	.698
มีการวางแผนการจัดส่งสินค้ารายวัน	400	4.16	.681
ดำเนินการจัดทำใบควบคุมในการจัดส่งสินค้า	400	4.14	.677
มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามการจัดส่ง	400	4.00	.756
รายงานสถานะประจำวัน เช่น รายงานการจัดส่ง รายงานการจัดรถ รายงานเอกสารสำคัญ	400	4.04	.756
ธุรกิจมีการจัดส่งสินค้าแบบรายเดือนและรายวัน	400	4.08	.695
มีการแก้ไขปัญหาจากการส่งคืนสินค้าได้อย่างรวดเร็ว	400	4.13	.712
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบริหารคลังสินค้า

ด้านการบริหารคลังสินค้า			
	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจบริหารคลังสินค้าด้วยรูปแบบศูนย์กระจายสินค้า	400	4.24	.706
เนื้อที่ในการบริหารคลังสินค้านั้นมีลักษณะการใช้งานได้เหมาะสม	400	4.12	.685
วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือยกขนที่จำเป็นมีเพียงพอ	400	4.09	.708
คลังสินค้าทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบเพื่อการผลิตและจัดส่งไปยังลูกค้า	400	4.06	.680
ธุรกิจสามารถใช้คลังสินค้าในการสร้างมูลค่าเพิ่ม	400	4.10	.723
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้าน โลจิสติกส์ย้อนกลับ

ด้านโลจิสติกส์ย้อนกลับ

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจมีข้อกำหนดในการรับคืนสินค้าที่ครอบคลุมและรายละเอียดที่ชัดเจน	400	4.13	.687
สินค้ามีรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลในการรับคืนที่ครบถ้วน	400	4.13	.691
สินค้าจะได้รับการตรวจสอบภายหลังจากรับคืนอย่างละเอียดทุกครั้ง	400	4.14	.672
ธุรกิจมีการบริหารต้นทุนจากการรับคืนสินค้า	400	4.04	.717
ลูกค้าจะได้รับเงินคืนทุกครั้งหลังจากสินค้ามีปัญหา	400	4.13	.647
การกำหนดเวลาและช่องทางในการรับคืนสินค้ามีความชัดเจน	400	4.16	.685
ธุรกิจจะรับคืนสินค้าทุกกรณีที่มีการส่งไปผิดรายการ	400	4.12	.699
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการจัดซื้อ

ด้านการจัดซื้อ

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจมีสินค้า วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ไว้ใช้โดยไม่ขาดสภาพคล่อง	400	4.25	.722
ธุรกิจได้รับสินค้าในเวลาอันสมควร มีคุณภาพถูกต้องและปริมาณที่เหมาะสม	400	4.15	.690
สินค้าคงเหลือของธุรกิจมีไม่มากจนเกินไป	400	4.09	.715
ธุรกิจมีการตรวจสอบผู้ขายสินค้ารายอื่นที่มีข้อเสนอดีกว่า	400	4.12	.722
การดำเนินธุรกิจมีการรวมกลุ่มกับผู้ขายด้วยกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองจากผู้ขายรายใหญ่	400	4.10	.714
ธุรกิจมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อที่มีความเปลี่ยนแปลง	400	4.03	.735
ธุรกิจเลือกซื้อวัตถุดิบที่มีมาตรฐานมาใช้และมีการรักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้ขายวัตถุดิบ	400	4.08	.699
มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดซื้อ	400	3.99	.827
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการ
จัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ

ด้านการจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่าง ๆ

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจมีการวางแผนในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว	400	4.16	.719
สินค้ามีการปรับปรุงกระบวนการ ผลิตและมีการสำรองสินค้าเมื่อ เกิดปัญหา	400	4.09	.749
การดำเนินธุรกิจมีการวางแผนใน การผลิตและจัดหาสินค้าที่ เหมาะสม	400	4.14	.692
ความคลาดเคลื่อนระหว่างการ ผลิตจริงกับแผนการผลิตสินค้ามี เพียงเล็กน้อย	400	4.12	.725
การวางแผนการผลิตสินค้า สอดคล้องกับแผนการดำเนิน ธุรกิจ	400	4.09	.672
ธุรกิจมีการวางแผนกำลังสำรอง ในการผลิตสินค้า	400	4.06	.730
มีการปรับปรุงระบบการผลิต สินค้าอย่างสม่ำเสมอ	400	4.10	.727
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการ
เลือกที่ตั้งและคลังสินค้า

ด้านการเลือกที่ตั้งและคลังสินค้า

	N	Mean	Std. Deviation
ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความ เหมาะสมในการดำเนินธุรกิจ	400	4.33	.643
สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณ ที่ตั้งและคลังสินค้ามีความ เหมาะสม	400	4.19	.657
ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีผล ต่อที่ตั้งและคลังสินค้าไม่สูงมาก	400	4.12	.672
ธุรกิจใช้การเช่าทำเลที่ตั้งและ คลังสินค้าแทนการซื้อขาด	400	4.10	.706
ปัจจัยด้านแรงงานส่งผลต่อ ทำเลที่ตั้งและคลังสินค้า	400	4.08	.770
การขนส่งสินค้ามีความสะดวก จากทำเลที่ตั้งและคลังสินค้า ของธุรกิจ	400	4.12	.735
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ

ด้านการเคลื่อนย้ายวัสดุ

	N	Mean	Std. Deviation
ธุรกิจมีสินค้าคงเหลือจากการผลิตเป็นจำนวนน้อย	400	4.09	.727
ทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	400	4.10	.725
การดำเนินธุรกิจมีการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน	400	4.11	.686
มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตมาใช้เท่าที่จำเป็น	400	4.09	.703
ธุรกิจให้ความสำคัญในการวางแผนการผลิตสินค้า	400	4.02	.734
มีการจัดแผนงานต่างๆ ให้ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบที่กำหนด	400	4.11	.716
สามารถใช้เวลาประโยชน์จากการจัดพื้นที่ใช้สอยได้อย่างเต็มที่	400	4.04	.726
Valid N (listwise)	400		

ระดับความเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา ด้านการบรรจุภัณฑ์

ด้านการบรรจุภัณฑ์

	N	Mean	Std. Deviation
สินค้ามีคุณภาพและสะดวกในการขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า	400	4.33	.652
วัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชนิดและลักษณะของสินค้า	400	4.22	.637
วัสดุที่ใช้สามารถปกป้อง รักษาคุณภาพสินค้า และง่ายต่อการขนส่ง	400	4.14	.678
ลักษณะของบรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันความเสียหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง	400	4.08	.668
การบรรจุภัณฑ์สร้างคุณค่าทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้สูงขึ้นได้	400	4.11	.746
เครื่องหมาย ยี่ห้อ ตราสัญลักษณ์ต่างๆ บนบรรจุภัณฑ์ช่วยให้ลูกค้ารายใหม่รู้จักสินค้าได้มากขึ้น	400	4.03	.737
ธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์แบบใหม่อยู่เสมอ	400	3.93	.803
Valid N (listwise)	400		

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่
ในจังหวัดยะลา ด้านการติดต่อสื่อสารทางด้าน โลจิสติกส์

ด้านการติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์

	N	Mean	Std. Deviation
การดำเนินธุรกิจมีการสื่อสารระหว่าง ผู้ขายวัตถุดิบและลูกค้า	400	4.12	.689
ธุรกิจมีการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต	400	4.03	.709
มีการประยุกต์ระบบสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร	400	4.01	.790
ธุรกิจมีการสื่อสารร่วมกันระหว่างฝ่ายขาย ฝ่ายบริการและลูกค้า	400	4.07	.746
การรับส่งข้อมูลด้านคำสั่งซื้อมีความถูกต้อง	400	4.06	.743
ธุรกิจมีการจัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทันที	400	4.11	.698
Valid N (listwise)	400		

เพศที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลา

Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
							Lower	Upper
.408	.523	.898	398	.370	.03986	.04437	-.04737	.12708
		.885	196.208	.377	.03986	.04505	-.04898	.12869

อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.934	5	.187	1.181	.318
Within Groups	62.370	395	.158		
Total	63.304	400			

สถานภาพการสมรสที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่ต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.435	2	.218	1.375	.254
Within Groups	62.868	398	.158		
Total	63.304	400			

ระดับการศึกษาที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่ต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.383	6	.231	1.463	.190
Within Groups	61.921	394	.158		
Total	63.304	400			

อำเภอที่ทำธุรกิจที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่ต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.159	7	.451	2.941	0.005
Within Groups	60.145	393	.153		
Total	63.304	400			

การเปรียบเทียบรายคู่ของอำเภอที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

Multiple Comparisons Scheffe

อำเภอที่ทำธุรกิจ	อำเภอที่ทำธุรกิจ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
เมือง	เบตง	-.00624	.07894	1.000	-.3041	.2916
	กรงปินัง	.36751	.10185	.075	-.0167	.7517
	กาบัง	.11116	.07743	.956	-.1809	.4032
	ธารโต	.07122	.07417	.996	-.2086	.3510
	บันนังสตา	.11487	.09568	.984	-.2461	.4758
	ยะหา	.12611	.06433	.797	-.1166	.3688
	รามัน	-.01527	.05857	1.000	-.2362	.2057
เบตง	เมือง	.00624	.07894	1.000	-.2916	.3041
	กรงปินัง	.37376	.11361	.150	-.0548	.8023
	กาบัง	.11740	.09236	.978	-.2310	.4658
	ธารโต	.07746	.08965	.998	-.2607	.4156
	บันนังสตา	.12111	.10812	.989	-.2868	.5290
	ยะหา	.13235	.08169	.917	-.1758	.4405
	รามัน	-.00902	.07724	1.000	-.3004	.2823
กรงปินัง	เมือง	-.36751	.10185	.075	-.7517	.0167
	เบตง	-.37376	.11361	.150	-.8023	.0548
	กาบัง	-.25636	.11256	.637	-.6810	.1683
	ธารโต	-.29630	.11035	.409	-.7126	.1200
	บันนังสตา	-.25265	.12582	.775	-.7273	.2220
	ยะหา	-.24140	.10399	.613	-.6337	.1509
	รามัน	-.38278*	.10053	.046	-.7620	-.0036
กาบัง	เมือง	-.11116	.07743	.956	-.4032	.1809
	เบตง	-.11740	.09236	.978	-.4658	.2310
	กรงปินัง	.25636	.11256	.637	-.1683	.6810
	ธารโต	-.03994	.08832	1.000	-.3731	.2932
	บันนังสตา	.00371	.10702	1.000	-.4000	.4074
	ยะหา	.01495	.08023	1.000	-.2877	.3176
	รามัน	-.12642	.07569	.903	-.4119	.1591
ธารโต	เมือง	-.07122	.07417	.996	-.3510	.2086
	เบตง	-.07746	.08965	.998	-.4156	.2607
	กรงปินัง	.29630	.11035	.409	-.1200	.7126
	กาบัง	.03994	.08832	1.000	-.2932	.3731
	บันนังสตา	.04365	.10469	1.000	-.3513	.4386
	ยะหา	.05489	.07709	.999	-.2359	.3457
	รามัน	-.08648	.07235	.984	-.3594	.1865
บันนังสตา	เมือง	-.11487	.09568	.984	-.4758	.2461
	เบตง	-.12111	.10812	.989	-.5290	.2868
	กรงปินัง	.25265	.12582	.775	-.2220	.7273
	กาบัง	-.00371	.10702	1.000	-.4074	.4000
	ธารโต	-.04365	.10469	1.000	-.4386	.3513
	ยะหา	.01124	.09796	1.000	-.3583	.3808
	รามัน	-.13013	.09428	.965	-.4858	.2255
ยะหา	เมือง	-.12611	.06433	.797	-.3688	.1166
	เบตง	-.13235	.08169	.917	-.4405	.1758
	กรงปินัง	.24140	.10399	.613	-.1509	.6337
	กาบัง	-.01495	.08023	1.000	-.3176	.2877
	ธารโต	-.05489	.07709	.999	-.3457	.2359
	บันนังสตา	-.01124	.09796	1.000	-.3808	.3583
	รามัน	-.14138	.06222	.640	-.3761	.0934
รามัน	เมือง	.01527	.05857	1.000	-.2057	.2362
	เบตง	.00902	.07724	1.000	-.2823	.3004
	กรงปินัง	.38278*	.10053	.046	.0036	.7620
	กาบัง	.12642	.07569	.903	-.1591	.4119
	ธารโต	.08648	.07235	.984	-.1865	.3594
	บันนังสตา	.13013	.09428	.965	-.2255	.4858
	ยะหา	.14138	.06222	.640	-.0934	.3761

ระยะเวลาที่ทำธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของ
ผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.089	2	.045	.281	.755
Within Groups	63.215	398	.159		
Total	63.304	400			

ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของ
ผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.217	3	.072	.455	.714
Within Groups	63.087	397	.159		
Total	63.304	400			

ประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของ
ผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.149	2	.075	.468	.626
Within Groups	63.155	398	.159		
Total	63.304	400			

รายได้ของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ โลจิสติกส์ของ
ผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.173	3	.724	4.692	.003
Within Groups	61.131	397	.154		
Total	63.304	400			

xCustServ

การเปรียบเทียบรายคู่ของรายได้ของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ในจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

(I) รายได้	(J) รายได้	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน	10,001- 20,000 บาท / เดือน	-.14504*	.04521	.017	-.2720	-.0181
	20,001 - 30,000 บาท / เดือน	-.15526	.05690	.061	-.3150	.0045
	ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป	.02430	.09632	.996	-.2461	.2947
10,001- 20,000 บาท / เดือน	น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน	.14504*	.04521	.017	.0181	.2720
	20,001 - 30,000 บาท / เดือน	-.01022	.05457	.998	-.1634	.1430
	ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป	.16934	.09496	.366	-.0973	.4359
20,001 - 30,000 บาท / เดือน	น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน	.15526	.05690	.061	-.0045	.3150
	10,001- 20,000 บาท / เดือน	.01022	.05457	.998	-.1430	.1634
	ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป	.17956	.10105	.369	-.1041	.4633
ตั้งแต่ 30,001 บาท / เดือนขึ้นไป	น้อยกว่า 10,000 บาท / เดือน	-.02430	.09632	.996	-.2947	.2461
	10,001- 20,000 บาท / เดือน	-.16934	.09496	.366	-.4359	.0973
	20,001 - 30,000 บาท / เดือน	-.17956	.10105	.369	-.4633	.1041

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญตรวจเครื่องมือการวิจัย

BANGKOK
2410/2
PRAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10902
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3790
www.aast.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ วลช. 0121/พิเศษ

วันที่ 16 กันยายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วิษระ ชาวสังข์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เรื่อง “หัวข้อวิจัย การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่
ในจังหวัดยะลา”

ด้วย นายวุฒิชัย คงยิ่ง รหัสนักศึกษา 59502217 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา” โดยแบบสอบถามดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.วรพล วัฒนภานนท์ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ หัวข้อเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา” โดยได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรีณี มณีศรี)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

ผู้ประสานงาน : นางสาวหทัยรัตน์ หินแขก

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

โทร.0-2579-1111 ต่อ 1518

E-mail : hathairat.tu@spu.ac.th

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

BANGKHEN
2410/2
PHU-HOLYDITHIN RD.,
JATUIAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRUJ, MIANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3790
www.aast.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ วลช. 0121/พิเศษ

วันที่ 16 กันยายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กฤษรา อาแล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เรื่อง “หัวข้อวิจัย การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่
ในจังหวัดยะลา”

ด้วย นายวุฒิชัย คงยัง รหัสนักศึกษา 59502217 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา” โดยแบบสอบถามดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.วรพล วัฒนานนท์ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ หัวข้อเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา” โดยได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรีณี มณีศรี

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

ผู้ประสานงาน : นางสาวหทัยรัตน์ พันแจก

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

โทร.0-2579-1111 ต่อ 1518

E-mail : hathairat.tu@spu.ac.th

BANGKHEN
2470/2
PHU-HOLYDITHIN RD.,
JATUIAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRUJ, MIANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3790
www.aast.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ วลช. 0121/พิเศษ

วันที่ 16 กันยายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ศุภมาส รัตนพิพัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เรื่อง "หัวข้อวิจัย การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่
ในจังหวัดยะลา"

ด้วย นายวุฒิชัย คงยัง รหัสนักศึกษา 59502217 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา" โดยแบบสอบถามดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.วรพล วัฒนกานนท์ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ หัวข้อเรื่อง "การจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเนื้อไก่ ในจังหวัดยะลา" โดยได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรีณี มณีศรี)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

ผู้ประสานงาน : นางสาวหทัยรัตน์ พันแซก
วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
โทร.0-2579-1111 ต่อ 1518
E-mail : hathairat.tu@spu.ac.th

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายวุฒิชัย คงยัง
วัน เดือน ปีเกิด	31 พฤษภาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2554 บริหารธุรกิจบัณฑิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	265/24 หมู่ 9 ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000